Ioan Tanasă

DIALOG CU IUDA

Prietenilor mei din Editura Eurostampa, în frunte cu Eugen, cu mii de mulţumiri

IOAN TANASĂ

DIALOG CU IUDA

Editura Eurostampa
Timișoara 2017

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
TANASĂ, IOAN
Dialog cu Iuda / Tanasă, Ioan; Dialog cu Iuda -
Timişoara : Eurostampa, 2017
ISBN 978-606-32-...

© 2017 Ioan Tănasă

Editura Eurostampa
Timişoara, Bd. Revoluţiei din 1989, nr. 26
Tel./fax: 0256-204816
edituraeurostampa@gmail.com
www.eurostampa.ro

Tiparul executat la ***Eurostampa***

DIALOG CU IUDA

Motivație:

Am scris **Dialog cu Iuda** chiar și numai pentru faptul că sunt adeptul adagiului latinesc ***Audiatur et altera pars*.**

– De ce?

– Nu-nţelegi simbolistica? Banul a învins învăţătura lui Isus.

– Cum poate fi aşa?

– Simplu, Isus a demonstrat că nu este un păcat să bei (nunta din Caana...) să fii prostituată (Maria Magdalena) să ai bani mulţi(Zaheu), etc. totul fiind condiţionat de credinţă.

În cazul preoţilor templului, el i-a judecat şi condamnat doar pentru că luau bani.

– Bine dar furau din jertfele destinate Tatălui şi le vindeau celor nevoiaşi. Tocmai ei, cei care se intitulau slujitori ai lui Dumnezeu, furau pe stăpânul lor şi strângeau avere.

– Păi tocmai aici este chichirezul, erau slujitorii lui Dumnezeu şi numai Dumnezeu avea căderea să-i judece, nu Isus. Dacă stăpânul lor îi îngăduia, ce calitate avea Isus să-i judece? El trebuia să fie Învăţătorul, nu Judecătorul. Voi îl aşteptaţi pe Isus ca judecător ultim, în mod greşit pentru că aşa vreţi voi, dealtfel voi interpretaţi existenţa lui Isus după nişte cărţi scrise din memorie de nişte oameni interesaţi să se arate pe ei într-o lumină bună, dacă admitem că Evangheliile au fost scrise de ucenici ai lui Isus sau măcar de martori ai evenimentelor... Oamenii aceia l-au părăsit pe Isus şi l-au lăsat să moară încadrat de doi hoţi în loc să fi fost alături de el în moarte, ca ucenici credincioşi... Asta-i credibilitatea lor. Cel puţin eu am trădat, am luat banii şi mi-am definit poziţia.

În privinţa dreptului de a judeca, numai Tatăl are calitatea de a-şi judeca atât copiii cât şi slujitorii. Dealtfel Tatăl va fi judecătorul suprem oricât aţi încerca voi să ocoliţi asta cu tot felul de tertipuri şi alterări ale dogmei făcute direct sau

sub pretextul unor greşeli de traducere. El vă va aştepta la Judecata de Apoi dacă veţi merita să aveţi parte de aşa ceva.

– Susţii că Isus a greşit?

– Nu sunt eu în măsură a judeca greşelile altora. Cel puţin asta am învăţat în viaţa mea. Dar putem spune că n-a trecut încercarea aceasta.

Datoria noastră nu este de a-l critica pe Isus ci de a învăţa din experienţa lui în relaţia cu oamenii.

Mesajul lui a fost de bunătate deplină şi înţelegere a semenilor. Şi preoţii erau oameni. Iar păcatele lor sunt faţă de Dumnezeu care este singurul în măsură să judece.

Iarăşi nu vă convine şi aţi modificat dogma alegând să ignoraţi faptul că Isus a spus, mereu, că este trimisul Tatălui şi nu s-a identificat niciodată cu acesta. El v-a îndreptat atenţia către Tatăl şi voi aţi ales să-l puneţi pe el în locul Tatălui în speranţa că vă va fi favorabil. Mercantili şi laşi ca-ntotdeauna.

Iar vă înşelaţi, Isus v-a dat exemplul de blândeţe pe care să-l urmaţi nu a afirmat că va fi el blând cu voi la o eventuală judecată pe care,v-am spus, trebuie s-o meritaţi. Dacă va veni în locul Tatălui.

– Cum adică să ne meritǎm judecata?

– Simplu. Dumnezeu trebuie să vadă că are pentru ce vă judeca. Trebuie să faceţi ceva notabil, în timp ce voi excelaţi în a nu face nimic.

Vi s-a dat o existenţă pentru a folosi unui scop, voi v-aţi făcut că nu vedeţi acest scop şi v-aţi creat unul pe măsura gândirii voastre limitate: Banul.

– Vrei să spui că Isus s-a substituit atunci Tatălui şi a fost abandonat? Asta să însemne: “Eli, Eli, lama sabactani?”

– Eu nu ştiu şi nu fac speculaţii.Speculaţiile sunt specialitatea voastră. Voi ştiţi cum să transformaţi minciuna în adevăr şi adevărul să nu-l băgaţi în seamă.

– Atunci vrei să spui că Isus a judecat în numele şi fără voia Tatălui şi de aceea a fost părăsit?

– Poate mai puţin ar fi contat judecata dar el i-a şi condamnat pe servitorii Tatălui.

– Bine dar cum se poate ca banul să-i fi învins învăţătura când el era nonadeptul averii sub orice formă, al non-avariţiei...?

– Dar nu convingerea lui contează ci ecoul ei în conştiinţele voastre.

El, ca mesager al binelui, nu trebuia să condamne pe nimeni ci să se limiteze la a arăta calea către Dumnezeu.

– Asta ar suna ca şi cum Isus şi-a depăşit mandatul dat de Tatăl şi a fost pedepsit.

– Nu ştiu eu dacă poate fi vorba de o pedeapsă cât de o corectare a unei greşeli. Nu cred că relaţia dintre Isus şi Tatăl este una pe care s-o apreciem noi. Cel care ajunge a fi în relaţie directă cu Tatăl iese din sfera umanului şi a judecăţii după legile pe care le cunoaştem noi.

Dar, este evident că s-a lăsat dus de sentimente negative şi nu era presupus a avea sentimente de acest gen faţă de semenii săi.

Chiar dacă vrem sau nu vrem şi noi suntem fiii lui Dumnezeu şi numai Tatăl ne poate judeca.

– O spui de ca şi cum toţi am fi Isuşi.

– Şi cine spune că nu suntem? Unii dintre noi rataţi dar Isuşi fără îndoială.

– Să trecem la vânzarea lui Isus. De ce pentru o sumă derizorie?

– Contează simbolul. Până la urmă prinderea lui Isus era doar o chestiune de timp. Nu era o figură pe care s-o ascunzi în mulţime sau s-o ţii ascunsă într-o pivniţă până se uită totul. Germenele trădării era în fiecare dintre apostoli, aşa cum s-a dovedit ulterior.

Era nevoie doar de un TRĂDĂTOR.

Și eu am fost acela.

Prețul nici măcar nu mai contează.

Era simbolic.

Lipsit de importanță.

Ei n-ar fi dat mai mult, iar eu nu voiam să rămân cu mâna goală.

Am negociat.

Știi?

- Dumnezeule, vrei să spui că te-ai tocmit pe viața lui Isus?

- Da. Dar nu fusese vorba să fie omorât, ci numai exilat. Moartea lui a fost un incident nefericit. Nu știu cine este vinovat. Poate chiar tatăl a dorit să-i facă o ieșire spectaculoasă din scenă.

- Încerci să scapi de vina de a-l fi trădat și de a fi determinat toate astea.

- Ți-am spus că trădarea deja exista.

A fost nevoie de un trădător pe care să se poată da toată vina.

Și, iată-mă-s, în toată splendoarea mea, modelul trădătorului universal.

S-a demonstrat că cei mai dragi Lui s-au dezis de el din teamă.

Diferența dintre ei și mine este că eu am luat niște bani și i-am privit pe cumpărători în ochi. Trădarea lor a fost și lașă și neproductivă, nedemnă de neamul evreu (ca să folosesc un principiu cunoscut al acestui neam care nu lasă banul să-i scape printre degete).

Nu-i așa că, dacă i-am învinui pe evrei de trădarea și uciderea lui Isus, am fi antisemiți?

Remarcabil popor. Se poate autoflagela făcând restul lumii să-l compătimească.

Poate ucide pe Fiul lui Dumnezeu și să-l vândă mai apoi amintirea.

Poate deține toți banii din lume și încă să mai dorească bani.

Poate privi în ochi pe oricine și să-l acuze că este antisemit.

- Ești cinic.

- Viața noastră este plină de cinism.

Banii au fost, întotdeauna cei care au învins în lupta cu Isus.

Pentru credință au fost uciși oameni de pe două continente?

Nu, pentru bani.

Pentru credință au fost măcelăriți cruciații?

Nu.

Pentru credință a ucis Inchiziția?

Nu.

Aduc bisericile imense mai multă credință în Dumnezeu?

Nu.

Pentru credință sau pentru bani scrii tu ceea ce scrii?

- Te rog să mă crezi că nu scriu pentru bani.

Am demonstrat-o și până acum.

- Nu cumva oi fi un nou Isus?

- Sunt un fiu al Tatălui Suprem, dar nu sunt Isus.

Banii nu sunt scopul meu ci numai un mijloc de a-mi procura cele necesare și a face altora bucurii.

- Atunci o faci pe Isus.

- Nici măcar asta. Sunt prea îndrăgostit de viața asta și aș vrea să trăiesc o veșnicie.

N-aș fi în stare să mă sacrific pentru ceea ce S-a sacrificat El.

- Dar El nu s-a sacrificat. A fost sacrificat de oamenii care s-au spălat pe mâini prin gestul lui Pillat.

Sinuciderea este un păcat, chiar făcută cu mâna altuia.

Nu poți renunța la ceea ce ai primit de la Dumnezeu.

- Oricum nu am calitățile Lui.

- Crezi că S-a sacrificat inutil, pentru o lume care s-a dovedit nedemnă?

- Da.

- Aici greșești. Din toată evoluția de până azi, cei care au crezut cu adevărat au învățat. Ceea ce însemană că Învățătorul Și-a transmis mesajul.

Cu prețul vieții Lui muritoare.

Nu-ți poți închipui câți au înțeles mesajul Lui și L-au urmat pentru că ei nu s-au mai arătat semenilor.

Au învățat din sacrificarea lui Isus ceea ce era de învățat.

O parte din mesaj este despre lipsa trufiei, de aceea puțini îi văd pe cei care-l urmează învățătura.

Cui îi pasă de un om care-și dă, cu drag, o parte din avere?

Cui îi pasă de un vindecător care învață pe bolnavi credința?

Cui îi pasă de cineva care mângâie o prostituată nefericită?

Cui îi pasă de cineva care îndreaptă gânduri bune către semenii lui?

Majorității îi pasă de bani.

Bani ca scop.

Bani ca mijloc de a fi faimos.

Bani ca minciuna vieții.

Dar există oameni care făptuiesc BINELE. Ei sunt motivul pentru care Dumnezeu mai îngăduie omul pe pământ.

Sunt puțini, dar mesajul lor se adresează celor ca ei și nu implică nici o constrângere în procesul de învățare, de aceea se propagă încet, dar sigur.

Ei nu mor pentru că, iubind pe Dumnezeu, intră în veșnicie, unde timpul nu curge într-un singur sens.

Ei sunt deasupra morții și banilor.

Când oamenii vor ajunge să fie Isuși, în mod firesc și-n fiecare zi, atunci omenirea va fi făcut un pas.

REDUCEREA LA SIMPLU

CHESTII SĂ NU UIT DE MINE (VALABILE, AZI)

MOTTO:

"*IN CER NU EXISTĂ DIFERENŢE ÎNTRE EST ŞI VEST, OAMENII CREAZĂ ACESTE DIFERENŢE ŞI, APOI, CRED ÎN ELE*." (BUDHA)

S-ar putea spune despre mine că am fost arogant scriind acestea, dar pot să asigur pe toată lumea că ceea ce am scris nu este menit să-mi aducă glorie 9nu că n-ar fi binevenită) ci numai să-mi aducă mie aminte cum am gândit, la un moment dat.

- Gesturile oamenilor au avut o semnificație. Semnificația s-a pierdut și avem doar gesturi goale.

• Ne străduim să-i schimbăm pe cei din jur dar eşuăm lamentabil. Oare, de ce nu ne limităm la a ne schimba pe noi înşine spre a le fi un exemplu?

• Admitem că suntem muritori, dar tânjim să lăsăm ceva pentru eternitate. Când vom şti că suntem nemuritori vom înţelege că eternitatea nu are nevoie de nimic.

• Mai demult am spus unui indian ca i-aş da o mânâ dacă m-ar putea ajuta să simt ca el iar omul mi-a replicat: “Ce să fac eu cu mâna ta?”. Acum ştiu că ceea ce mi se pare, mie, preţios celorlalţi li se poate părea inutil.

• Oamenilor nu le pasă că ai descoperit ceva deosebit ci dacă s-ar putea înfrupta din profitul adus de asta.

• Nu vreau să aflu ce-mi rezervă viitorul pentru că am credinţa că Dumnezeu mă va duce, pe cel mai bun drum, către ceea ce trebuie să învăţ şi să devin şi, oricum nu pot face decât să înrăutăţesc asta.

• Pentru a ajunge la înălţare, trebuie să iubeşti lumea asta, aşa cum este, cu tine în mijlocul ei.

• Dacă, încă mai crezi că vindecarea ta este o minune şi pentru Dumnezeu nu te-ai vindecat de trufie.

• Este posibil să rămâi, pentru vecie, aşa cum îţi do-

reşti. Eşi infinit în infinitul etern. Trebuie,doar să crezi.

• Avem limite numai pentru că ni le-am creat.

• Tot ceea ce am este mai bun decât ceea ce ai pentru că îţi ofer cu plăcere.

• Nu cred că Dumnezeu stă cu cântarul pentru a ne da un gram de nefericire pentru fiecare gram de fericire. Cred că fericirea este starea normală iar nefericirea este absenţa fericirii.

• Eu te ajut să ajungi la un nivel al vindecării, de acolo trebuie să te descurci singur. Nu spune că nu ştii cum, pentru că ştii şi poţi.

• Mii de ani am gândit cum să ne procurăm mâncarea. A fost un exerciţiu care să ne-nveţe să gândim, acum a devenit o obsesie.

• Dacă ceri şi ţi se dă, fără să meriţi, aşteaptă-te să plăteşti, dacă ţi se dă, fără să fi cerut, înseamnă că ai meritat.

• Tot ceea ce vei face este ştiut, pentru că asta este menirea ta să faci. Este liberul tău arbitru cel ce hotărăşte dacă o faci cu bucurie sau ca pe un sacrificiu.

• Trăim atâta vreme cât facem ceva util. Să nu uităm că putem face ceva util o eternitate dacă suntem fericiţi aşa.

• Dacă am ales greșit este, doar, datorită faptului că nu am crezut că pot alege corect sau pentru că nu mi-am dat seama că am ales corect.

• Nu contează numele celui ce a avut ideea ci la ce a servit această idee.

• Viaţa este formată din posibilităţi infinite şi noi ne limită la a trăi o singură dată şi a fi nefericiţi?

• Suntem foarte mândri că suntem cel mai evoluat animal fără a lua în seamă că asta nu înseamnă a fi cea mai evoluată formă de viaţa.

• Cea mai mare greşeală este să te crezi „cel mai…”. Te crezi mort.

• N-am fi mai fericiţi, dacă n-am încerca să modelăm

lumea ci ne-am mulţumi să ne bucurăm de ea?

• Viitorul este multiplu dar tu ai posibilitatea să te programezi pentru una din variante luându-te după prezicători.

• Oricât ai înainta în timp, moartea este la fel de îndepărtată ca atunci când te-ai născut. Nu trebuie decât să vrei.

• Democraţia este o dictatură mascată. Triumful prostiei.

• Imunitatea la boli o dă iubirea de oameni.

• Poţi să te impui în faţa cuiva cu iubire sau cu ură. Pentru iubire ţi se va mulţumi, mai târziu, ura poate atrage răzbunare.

• Pentru mine însumi dimensiunea este veşnicia. In relaţia cu cei din jur există fragmente din veşnicie numite timp.

• Vreau să am un viitor care, când va deveni trecut, să fie o amintire minunată.

• Nu trebuie să ne supunem trupul la cazne pentru că el ne este cel mai bun şi apropiat prieten. Iubindu-l vom învăţa să ne iubim semenii.

• Dumnezeu este CUVANTUL, iar absenţa Lui este MINCIUNA.

• Nu de milă are omul nevoie, deşi o cere ci de îndrumare şi ajutor pentru care uită să mulţumească având impresia că ştia şi putea singur.

• Slăbirea credinţei oamenilor poate duce la dispariţia religiilor dar nu-l afectează pe Dumnezeu.

• Nu vi se pare că ştim mai bine ce gândeşte şi ce a spus Dumnezeu decât ce gândim şi ce vrem noi?

• Plasăm conflictul dintre noi în sfera dumnezeirii pentru a ne mai minţi odată.

• De ce ar fi calea spre Dumnezeu prin moarte şi nemişcare şi nu prin viaţă şi mişcare eternă? Din lene?

• Dacă meditaţia înseamnă renunţarea la cuvânt, ar înseamna că este renunţarea la Dumnezeu dar noi trebuie să căutăm cuvântarea adevărată: CUVANTAREA DUMNEZEU. Adică fără minciună şi purtând în minte numai

cuvântul divin nerostit, tocmai pentru că nu-l cunoaştem.

• Eu pot să fac pentru eu cred că pot să fac. Tu nu vrei sau nu crezi?

• Sunt un gând al lui Dumnezeu. Eu am ales să fiu bun.

• Mulţi nu vor să se vindece, vor să fie vindecaţi. Alţii vor numai să se plângă precum că sunt bolnavi până cad în propria capcană şi mor.

• Aţi observat cât de obosiţi suntem după ce-am lenevit?

• Nu ne place să primim amintirile altora dar am putea, măcar, să fim recunoscători celor care ne ajută să ne amintim singuri.

• Eşti mort când nu mai poţ să faci ceva nou, cu pasiune. Viaţa are infinite posibilităţi de a face ceva nou. De ce să dispreţuieşti ceva când poţi face totul pentru a schimba.

• Mă întreb de ce nu putem vedea nemurirea ca pe ceva vesel şi viu. Este o tară?

• Nu contează că am descoperit ceva primul ci că am descoperit, şi eu acel ceva. Asta face acel lucru aplicabil şi pentru mine.

• Adevărul se schimbă. Iată un adevăr supus aceleiaşi reguli.

• Pentru a ne acoperi greşelile noastre, căutăm să găsim altora greşeli mai mari. De ce nu căutăm soluţii?

• Incercăm să găsim soluţiile pe care le-ar găsi divinitatea uitând că ele ne-ar putea fi defavorabile

• Coşbuc va rămâne un geniu chiar şi numai pentru aserţiunea:" Nu cerceta aceste legi/ Vei fi nebun când lenţelegi."

• Gândirea este binară, ca a unui calculator dar omul are alte dimensiuni: sentimentele şi credinţa.

• Spaţiul infinit trebuie să aibă o infinitate de dimensiuni. Noi am descoperit doar trei şi ne credem cei mai…dar avem o veşnicie la dispoziţie pentru căutări.

• Dumnezeu ne-a făcut după chipul şi asemănarea Lui, noi îl percepem după chipul şi asemănarea noastră.

• Oare nu cumva biblioteca din Alexandria a ars pentru că stoca nişte informaţie care nu se mai înoia? Dacă-i aşa, atenţie Vatican şi alţii!…

• Cerem de la Dumnezeu ceea ce vrem şi nu ceea ce ne trebuie.

• Mi-ar plăcea să scriu o enciclopedie a prostiei omeneşti. Numai a prostiei omeneşti pentru că animalele sunt naive şi, dacă au prostia lor să şi-o scrie singure.

• Dacă nimeni nu are de ce să se supere pe mine, nu am de ce să-mi fie frică şi nici de ce să mă apăr.

• Scrierile mele mi le-a dat Dumnezeu şi mi le-a publicat Dumnezeu, meritul meu este numai acela că m-am bucurat scriindu-le.

• „Carpe diem" înseamnă: „trăieşte veşnicia din fiecare clipă".

• Suferim de atâta lene, că, atunci când ne urăm sănătate, aşteptăm să ne fie dată în loc s-o făurim noi.

• Trândăveala de dimineaţă dovedeşte că nu avem în minte ceva care să merite făcut pentru ziua ce urmează.

• Poţi să nu crezi ce spun dar ţine seamă de ceea ce fac.

• Iată succesiunea cuvintelor spuse de Hristos pe cruce:

„Părinte, iartă-le lor, că nu ştiu ce fac"

Femeie, iată fiul tău". Apoi a zis lui Ioan: "Iată mama ta!

„Adevărat grăiesc ţie, astăzi vei fi cu Mine în rai", i-a zis hoţului.

„Eli, Eli, lama sabahtani, care se tălmăceşte: Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit"

„Mi-e sete"

„Săvârşitu-s-a",

„Părinte, în mâinile Tale încredinţez duhul Meu".

Nu văd, nicăieri, afirmaţia cum că El se considera

Dumnezeu, ci dimpotrivă. Dacă Isus nu știa că este Dumnezeu, cum am aflat noi? Cum s-a ajuns la concluzia naturii sale divine? Cine este acela care ştie mai multe decât Dumnezeul său?

Nu cumva, în dorinţa de a ne ascunde laşitatea şi vinovăţia, am falsificat esenţialul și, de atunci, mințim în continuu?

• Păcatul originar este conflictul dintre om şi Dumnezeu, adică negarea Creatorului. Am crezut că-i slăbim puterea prin disiparea religiilor şi crearea de sfinţi dar, acum ne-am dat seama de greşeală, de aceea se propovăduieşte permisivitatea şi unitatea cultelor.

• Nu cunoaştera este importantă ci aplicabilitatea a ceea ce cunoşti şi abilitatea ta de a face.

• Justiţia nu ne aparţine, iată de ce se aboleşte pedeapsa cu moartea. Din nenorocire mai avem,încă, tribunale.

• Condamni un lup doar pentru că a mâncat o oaie, nu dacă a vânat o vulpe.

• Cineva spunea că nobleţea vânătorului constă în faptul că acordă animalului o şansă, aceea de a fugi. I-am spus vânătorului că el n-ar considera asta o şansă dacă ar fi în situaţia de a fi vânat.

• Din dorinţa de a părea elevaţi mulţi oameni au făcut sacrificiul de a dormi în sălile de operă, teatru sau film.

• Sunt multe religii şi Dumnezeirea are multe nume dar ceea ce contează este credinţa în esenţa sa.

• Rezultatele prieteniei dintre noi şi trupul nostru nu aşteaptă aprecierea semenilor ci pe aceea a lui Dumnezeu care va completa întregul cu prezenţa divină.

• V-aţi pus întrebarea dacă nu cumva Dumnezeu trebuie să creadă, şi El, în noi?

• O culme a revoltei este aceea împotriva propriei noastre condiţii, aceea de OM.

• Trebuie să am înţelepciunea de a nu fi înţelept.

• Intr-o turmă nu contează părerea semenilor ci aceea a stăpânului.

• Timpul este reprezentarea, momentană, a veşniciei.

• Considerăm timpul ca ireversibil deşi admitem infinitatea şi veşnicia spaţiului. N-ar avea mai mult sens dacă am admite şi reversibilitatea şi flexibilitatea timpului?

• Mulţumesc, Doamne, că mi-ai dat şansa de a trăi şi sper s-o fac frumos şi pe placul Tău.

• Ceea ce este interesant, este că noţiunile de bine şi rău sunt funcţie de mine.

• Dacă Dumnezeu este infinit şi se află şi în mine este inutil să încerc să aflu cât divin este în mine şi cât în afara mea.

• Imi doresc să merit ca Dumnezeu să mă înveţe cum să fiu, şi eu, infinit.

• Trebuie să ne lăsăm corpul să se adapteze la tot ceea ce-i nou pentru că, în perfecţiunea lui, ştie ce are de făcut şi, nici o forţă externă, nu-l poate afecta.

• Trebuie să fim Forţa Divină, nu s-o invocăm şi s-o implorăm să ne dea ceea ce putem lua singuri.

• Trebuie să fim vindecarea, nu s-o cerem.

• Nu amploarea plecăciunii ci tăria credinţei contează.

• Dacă te bucură să ajuţi pe cineva, fă-o, dacă este obligaţie sau slugărnicie, fă ce vrei.

• Pot fi combinate inteligenţa occidentală cu teacitatea orientală. Ar trebui să iasă ceva bun.

• Nimic din ceea ce facem nu este rău sau bun ci, doar, într-un sens ori în altul. Răul şi binele sunt funcţie de axiologia umană de moment.

• Orientalii conservă trecutul iar occidentalii încearcă să-l schimbe. Eu zic să-l lăsăm aşa cum este că se schimbă singur.

• Nu ceea ce am scris mă defineşte ci ceea ce n-am pus,încă pe hârtie.

• Pentru că te iubesc precum pe mine însumi, am de la tine aceleaşi aşteptări ca de la mine însumi.

• Nu-i greu să am idei ci să le pun în practică.

• Tot ceea ce-am scris şi am făcut constituie lucrarea mea de control în faţa lui Dumnezeu.

• Starea de iluminare a unuia dintre noi nu trebuie să ducă, automat, la înjosirea celor care n-au atins-o.

• Ne-nchinăm sau ne rugăm lui Dumnezeu dar în ascuns dorim să-I luăm locul şi, de asta, ne este frică.

• Pentru a aprecia just pe cineva de valoare trebuie să ai valoarea ta. Unii se cred critici de când s-au născut.

• Modestia extremă este mândria de a fi modest. Modestia nu exclude conştiinţa valorii proprii.

• Pe oameni trebuie să-I iubeşti aşa cum sunt dar trebuie să crezi în BINELE ABSOLUT ca să devii nemuritor.

• Dacă vrei nemurirea fă ceea ce crezi că ţi-o va aduce.

• Am dezvoltat mintea şi trupul nostru dar pe Dumnezeu nu l-am inclus. L-am lăsat în afară.

• Doamne, pe Tine te rog să-mi îndeplineşti dorinţele.

Diavolul este vinovat de greşelile mele.

Nu mă cred păcătos, dar mă prefac a fi plin de căință.

Convenabil, nu?

• Nu trebuie să repetăm în mod mecanic faptele lui Isus, ci să meritǎm sacrificiul Lui, învăţând din acele fapte.

• Diavolul este format din lenea, minciuna şi frica noastră de ceea ce facem.

• Nu există rău ci doar văcăreala noastră. Viaţa este numai ocazia de a o face.

• Ne căutăm propria noastră nefericire şi facem rău pentru a sfida BINELE ABSOLUT.

• Nu vindecarea ta este scopul meu, pentru că tu te vindeci singur, ci conectarea la FORTA DIVINA.

• Dumnezeu ne dă excepţiile pentru ca noi să ne împăunăm cu regulile pe care credem că le-am descoperit.

• Trebuie să te concentrezi asupra lucrului pe care trebuie să-l faci şi nu să te temi de ceea ce ţi se poate întâmpla dacă faci ac el lucru.

• Nu trebuie să-mi intoxic urmaşii cu regulile pe care le-am descoperit şi le consider universal valabile ci să-l încurajez să-şi descopere propriile adevăruri.

• Este un semn de aroganţă maximă să afirm că ştiu ce doreşte Dumnezeu de la tine câtă vreme n-am aflat ce doreşte de la mine însumi.

• Echilibrul perfect pare să fie atunci când Dumnezeu, eu şi trupul meu fac ceea ce le place în deplină armonie.

• Nu cred că păcatul este cunoaşterea ci modul agresiv în care încercăm noi să cunoaştem ceea ce este împrejur.

• Timpul este o dimensiune, veşnicia, doar, este.

• Cele trei dimensiuni ale lumii noastre nu sunt lungimea, lăţimea şi adâncimea ci trupul, sufletul şi Dumnezeu.

• Vrem de la Dumnezeu să ne dea şi să ne facă dar uităm că el ne dă şi ne ajută să facem atât cât meritäm.

• Este greşit să credem că ceea ce este simplu este şi banal.

• N-am pretenţia că ceea ce spun este original ci, doar, adevărat azi.

• Murphy a zis: ”Zâmbește, mâine va fi mai rău !” Da, zâmbește, azi și mâine și poimâine, pentru că ne îndreptăm din rău în mai rău, către bine.

• Monogamia este exerciţiul prin care trecem de la iubirea de scurtă durată la cea de lungă durată.Dacă nu se schimbă ceva în conștiința mea, nu se schimbă deloc.

• Ritualurile au fost făcute pentru a întări credința dar credința a existat, mereu, dincolo de ritualuri.

• Iluzia și realitatea sunt în noi, trebuie să trăim mai mult în realitate și să renunțăm la dorința de a arăta altora ce grozavi suntem.

• Eu sunt ”dorința mea de bine” așezată sub o mulțime de tare și gesturi teatrale de care trebuie să mă lepăd.

• Nu știu dacă sunt de bucuros de reușitele mele dar sunt bucuros de faptul că Dumnezeu a vrut asta.

• Sfinții adevărați nu s-au considerat sfinți. I-am făcut noi sfinți ca să avem un motiv să nu le urmăm exemplul.

• Nu contează ce este bine sau rău din punctul nostru de vedere. Contează ce este bine sau rău din punctul de vedere al Divinității, ceea ce noi nu putem ști … dar ne putem da cu părerea.

• Oamenii se împart în două: cei care cred și cei care nu cred. Ambele categorii sunt fiii lui Dumnezeu. Iată de ce credința nu trebuie impusă ci propovăduită, pentru că înălțarea este opțională și personală. Dar și această considerațiune este personală.

• Cum putem crede că știm ce vrea Dumnezeu de la vecinul nostru când nu știm ce vrea de la noi?

• Biserica își va regăsi menirea când va înceta să vândă ceea ce Dumnezeu oferă gratis.

• Urmașii unui om mare nu-l cinstesc pe acesta ci încearcă să-l coboare la nivelul lor.

• Până la urmă valoarea unei descoperiri se vede numai atunci când devine un lucru obișnuit, la îndemâna oricui. În concluzie, cei care descoperă ceva înainte de vreme , nu fac nici un serviciu omenirii și se mai și laudă cu asta.

• Sclavagismul nu s-a menținut prin puterea stăpânilor ci prin slăbiciunea gloatei de sclavi. Stăpânii și-au cucerit poziția dar n-ar mai fi putut s-o mențină dacă sclavii nu s-ar fi obișnuit să fie sclavi și să aibă pe cine da vina pentru mizeria în care se complăceau. Sună ceva cunoscut?

• Nu cred că există zei ai războiului pentru că războiul nu crează zei.

• Fiecare gând rău pe care îl am este un mod de a mă autopersecuta.

• Pentru a nu mai fi războaie *între* noi trebuie să nu mai fie războaie *în* noi.

• Nu ni se cere să apărăm lăcașurile de cult și nici credința în Dumnezeu cu arma ci să credem noi și atât. Dumnezeu n-a vrut nici ”templu din lemn de cedru” și nici” chip cioplit”.

• Ceea ce scriu nu este pentru tine ci pentru ca eu să-mi amintesc. Tu, dacă vei dori, îți vei lua ce-ți place.

• Eu am ales drumul bunătății pentru că îmi place mai mult să văd oamenii râzând decât plângând. Dacă și numai dorința asta este Dumnezeu și tot merită să-i mulțumesc zilnic.

• Oamenii se plictisesc de bine, de aceea, dacă vrei să faci bine, schimbă-ți, mereu, locația altfel te vor trata ca pe un prost.

• Când Dumnezeu ne dă un dar îi mulțumim dar nu trece mult și-l considerăm meritat și perfect al nostru și nempăunăm cu el și nu mai meritățm altul.

• Mănânc ce-mi trebuie mie/ Nu tot ce-i în farfurie.

• Dacă Dumnezeu este Binele Suprem, atingerea sa înseamnă reluarea ciclului.

• Când arătăm oamenilor calea spre Dumnezeu, trebuie să fim atât de neînsemnați încât oamenii să vadă calea și nu pe noi. Asta înseamnă lipsa trufiei.

• Nimeni, în afară de Dumnezeu nu cunoaște legile universului, de aceea noi trebuie să căutăm intrarea în armonia universală și nu manipularea oarbă a unor forțe extraordinare.

• Dacă ți s-a dat un dar nu este menit să te transforme în sclavul lui sau să-ți fie un blestem ci să te facă fericit pe tine și pe ceilalți.

• Multe din cele scrise de mine vor fi considerate sau demonstrate ca neadevărate dar eu am crezut ceea ce-am scris. Poate, mâine, nici eu nu le voi mai considera ade-

vărate, ceea ce va însemna că am evoluat. Cu siguranţă, însă, ele au fost adevărate, când le-am scris.

• Nu vreau să-mi știu soarta, pentru că nu pot afla numai binele și voi dezvolta frica de un eventual rău. Pot să cred că va fi bine mereu și să nu-mi fie frică. Viitorul se va crea funcţie de atitudinea mea.

• Viitorul este multiplu, ceea ce înseamnă că nu-l poţi cunoaște. Poţi să te programezi pentru una dintre variantele sale dar vei pierde savoarea aventurii și neprevăzutului.

• Moartea nu este o dovadă a epuizării capacităţii de a trăi a organismului ci o dovadă a incapacităţii, unui anume om, de a se adapta evoluţiei.

• Poţi să te impui prin iubire la fel ca și prin ură.

• Pentru mine însumi, dimensiunea este veșnicia, pentru relaţia cu semenii mei, există fragmente ale veșniciei denumite timp.

• Tot ceea ce scriu nu sunt anticipări ci concluzii.

• Ce trist trebuie să fie acela care, la final, își dă seama că a încercat să domine pe alţii în loc să se bucure de sine.

• Păcatul omenirii este că și-a ucis Isusul, dar recunoaște orice alte păcate în afară de acesta. Spuinem că Hristos n-a fost ucis în cazne, ci ”s-a sacrificat pentru binele nostru”. De ce s-ar fi sacrificat Dumnezeu pentru noi, când nu ne-a cerut să ne sacrificăm pentru El?

• Decât să rămân câţiva ani în memoria oamenilor, mai bine să rămân o veșnicie în memoria mea și a Dumnezeirii.

• Prefer pe Dumnezeu ca stăpân înţelept, care mă îndrumă spre bine, decât libertatea de a alege între rele.

• Nu este vina lui Dumnezeu că este mai puţin prezent în viaţa mea ci a credinţei mele șovăielnice

• Nu-mi doresc să-mi ierte Dumnezeu greșelile în mod nemeritat ci să le considere depășite de valoarea faptelor bune.

• Împrăștierea lui Dumnezeu în lume, nu-L diminuează, doar Îl răspândește.

• Cei care păzesc vechile rânduieli au pierdut din credinţă, cei care aduc noul, n-au găsit calea.

• Eliberaţi icoanele! Lăsaţi-le în lumea pe care au fost trimise să o apere! Salvaţi credinţa, nu modul vostru de viaţă! Nimeni nu ni-L poate fura pe Dumnezeu, dacă-L avem în suflet.

• Ceea ce sunt este prea puţin important, ceea ce fac este TOTUL.

• Nu sacrificiul meu contează ci voinţa comună de a obţine victoria.

• Stiu ca noi vom salva ortodoxia fără a fi cunoscuţi pentru că trebuie să fie salvată ortodoxia nu să fim noi cunoscuţi.

• Nu între cei din biserici caut adepţii ideilor mele ci între credincioși.

• Credinţa trebuie să fie eliberată de ură, nu există oameni răi ci insuficient evoluaţi.

• Credinţa unică nu este o sumă a tuturor credinţelor ci CREDINTA PURA.

• Veșnicia noastră nu trebuie creată ci descoperită.

• Cu toţii suntem la fel de puternici, diferenţa constă în nivelul credinţei.

• Este mai puţin important dacă aparţin unei anume naţii, important este să aparţin lui Dumnezeu.

• Se spune că în vechime obștile erau conduse de oamenii buni și bătrâni. Mai târziu aceștia s-au separat de obște și au devenit călugări(calos=bun; gheron=bătrân, în grecește). Oare nu e timpul ca oamenii buni și bătrâni să conducă, din nou, obștea? Poate de aceea sihăstriile și locurile sfinte devin tot mai publice.

• Suntem apă dar și aer; materie dar și energie; gând

dar și faptă. Trebuie,doar, să tindem către armonia dintre acestea.

• In lume sunt două constante: Dumnezeu și trupul nostru. Gândul evoluează.

• Ideea tuturor eroilor a fost de a se sacrifica pentru binele omenirii, acum se acreditează ideea de a sacrifica omenirea pentru un singur individ. De asta nu ne lasă Dumnezeu să decidem soarta lumii pentru că o facem prin prisma unor interese de moment sau de grup.

• Savanţii germani au descoperit că instrumentul ideal pentru curăţarea nasului este degetul. Așteptăm confirmarea și pentru urechi pentru a se dovedi că am pierdut mii de ani încercând să-l depășim pe Dumnezeu.

• Ceea ce, pentru mine, este o minune, ţie ţi se poate părea un lucru banal.

• Este minunat să poţi trăi, veșnic, în propriul tău corp.

• Pe drumul către Dumnezeu este loc pentru toţi, numai noi ne-nghesuim unul într-altul ca niște copii care vor, în același moment, același loc pe scaun.

• Oamenii îţi promit nemurirea pentru câţiva ani, Dumnezeu ţi-o dă pe vecie.

• Ce-am scris este părerea mea de moment, viaţa mea este rodul unei clipe, veșnicia va decide.

• Oamenii cataloghează: “ Un mare om”; Dumnezeu hotărăște: “ Iţi ofer veșnicia, vei ști ce să faci mereu.”

• Viaţa este cel mai important lucru, în viaţă. De aceea o dorim veșnică deși ne prefacem că nu. La urma urmei, dacă trebuie să mori, mai bine mori căutând nemurirea.

• Iisus nu s-a sacrificat ca să ne mântuiască ci a trăit ca să ne-nveţe cum s-o facem singuri. Noi am ales varianta întâi pentru că ne simțim vinovați de moartea Lui.

• Incerc să descopăr rostul pozitiv în viaţa mea al acelor persoane pe care eu le consider negative.

• Cum să fac să nu mai cred că nu cred?

• Dacă timpul curge într-o singură direcţie, nu este infinit; dacă lumea se îndreaptă de la naștere către moarte nu este infinită dar noi știm că totul este infinit și ne chinuim să-i punem niște margini.

• Nu iubesc darurile atât de mult cât îl iubesc pe Moș Crăciun.

• Dumnezeu mi-a dat niște daruri. Nu știu de ce le-am meritat dar mă străduiesc să mulţumesc, să le preţuiesc pe măsură și să le dau întrebuinţarea cuvenită.

• Nu sunt de acord cu tine dar nu te condamn pentru că numai Dumnezeu o poate face.

• Nu-l urăsc pe cel care se pretinde rău pentru că știu că nu-l rău ci îi este frică.

• Copilul tău este contribuţia ta la perpetuarea speciei muritoare, ai datoria să-l îndrumi primii pași, apoi să-l fii un exemplu cât mai bun. El își va alege drumul și va deveni un copil al lui Dumnezeu, ca și tine.

• Te rog pe tine, cel care mă înveți cum să fiu un exemplu pentru alții, să fii exemplu pentru mine!

• Prefer să nu-l înţeleg pe Dumnezeu decât să-l înţeleg greșit.

• Avem acces la informaţie. Putem trage concluzia că știm totul și să fim nefericiţi când descoperim ceva nou sau că nu știm totul și să ne bucurăm de fiecare descoperire.

• Nimeni nu participă, bucuros, la succesele tale chiar dacă îţi este cel mai bun prieten, în consecinţă este desuet să te bucuri excesiv.

• M-ai creat, mi-ai dat viaţă și mi-ai spus să fiu fericit iar, eu, în loc să-ţi mulţumesc și să-ţi urmez sfatul, mă chinui să fiu TU în loc să fiu eu însumi.

• Descoperim o lege cu aplicare mai largă, o denumim lege universală și,apoi, facem tot posibilul să o încălcăm pe motiv că excepţiile o confirmă.

• Mă contrazic în ceea ce spun. Este adevărat. Evoluez, nu sunt Dumnezeu.

• Puterea nu înseamnă nimic dacă o exerciţi fără credinţă.

• Nu-mi spune cum trebuie să fiu ci fii cum trebuie să fii tu.

• Nu sunt curios ce va fi mâine, este suficient să știu că voi fi fericit.

• Nu trebuie să speli picioarele cuiva, dacă-ţi provoacă greaţă ci numai dacă-ţi provoacă plăcere.

• Democraţia, într-o lume guvernată de bani, este un concept utopic.

• In ziua de azi, minunile au devenit un fapt cotidian dar, pentru că unii își asumă meritul de a le fi făcut, nu le mai vedem.

• Celor ce spun că " haina face pe om" le răspund că au ajuns să confunde marfa cu ambalajul.

• Avem mijloace, din ce în ce mai sofisticate, de comunicare dar nu mai avem ce comunica.

• Om deosebit nu este acela care se laudă cu asta ci acela care încearcă să semene cu toată lumea, tocmai pentru că se știe deosebit.

• Tine-te de promisiunile pe care ţi le-ai făcut ţie însuţi, abia, după aceea, vei putea să te ţii de cele făcute altora.

• Un prezicător bun este acela care reușește să-și convingă clientul să se comporte în concordanţă cu prezicerea sa.

• Nu există oboseală există lene.

• Incă mai cercetăm distrugând pentru a vedea cum funcţionează ceva, ceea ce arată infantilismul nostru. Stricăm jucăria preferată chiar dacă știm că n-o mai putem reface și plângem că vrem alta.

• Nu există egalitate absolută ci numai egalitate de

posibilităţi și de șanse, ne diferenţiază nivelul de credinţă.

• Postul nu înseamnă ură faţă de trup ci dorinţa de a-l face mai puternic și mai adaptat la viaţă.

• Veșnicia este dimensiunea în care ideile mele se vor dovedi, perpetuu, greșite.

• N-am găsit panaceul universal numai pentru că am fost prea ocupaţi cu denumirea diferitelor boli.

• Fiecare poate fi iniţiat, măiestria și-o va căuta singur și nu va fi nimeni care să-l spună dacă a atins-o.

• Fiecare om este perfect sănătos, numai că el nu a aflat-o, încă.

• Am renunţa la orice dacă ni s-ar promite vindecarea de o boală incurabilă dar vindecarea nu este condiţionată de renunţările noastre ci de credinţă.

• Este o mare diferenţă între a fi copilul lui Dumnezeu și a fi Fiul Lui; cu fiul tău vorbești altfel decât cu un copil.

• Degeaba își mai amintește lumea de tine dacă tu însuţi nu-ţi mai amintești.

• Nu contează atât de mult ceea ce faci cât contează concentrarea pe ceea faci.

• Se spune că viaţa este o iluzie dar eu aș numi-o un vis. Depinde de fiecare dacă este un vis frumos ori un coșmar.

• Dumnezeu mă iubește așa cum sunt dacă eu sunt fericit.

• Nu fac, în viaţă,numai ceea ce-mi place. Sunt fericit să fac cu plăcere tot ceea ce am de făcut.

• Eu te ajut, dacă tu nu te ajuţi nu-l vina mea.

• Mă-ntreb de ce prefer să nu fac în loc să fac ceva, când știu că a nu face este echivalent cu a muri.

• Una este să fii rău si alta este să fii hotărât.

• Nu este totuna să crezi în ceea ce faci cu să faci ce crezi.

• Dragostea este cel mai puternic medicament și anticorp.

• Gemenii sunt dovada că zodiile sunt bazate pe ignoranţa noastră.

• Problema autovindecării este aceea că nu ne putem decide cine este EU, mintea, trupul sau sufletul. Poate de aceea se folosea în vechime pronumele majestăţii.

• Când încerc să mă autovindec, nu știu unde se termină pacientul și unde începe vindecătorul.

• Dacă cineva îmi poate elimita graniţa dintre mine și trupul meu și ce trebuie să facă fiecare, problema autovindecării nu va mai exista.

• Nu există boli ci numai neadaptăi adecvate ale trupului nostru la diferiţi stimuli externi.

• Ne petrecem cea mai mare parte din viaţă creând monștri, ne luptăm cu ei o altă parte din viaţă și, culmea, pierdem lupta.

• Nu există nici o cauză pentru altceva decât gratitudine și bucurie.

• Sunt atâtea variante ale frumosului încât cred, cu adevărat, că Raiul este infinit ca stare de graţie.

• Frica este sursa tuturor abuzurilor: de frica foamei mâncăm prea mult; de frica sărăciei devenim sclavii banilor; de frica morţii nu ne trăim viaţa.

• Nu mi-e frică de rău pentru că este în funcţie de mine, nu mi-e frică de dragoste pentru că o simt infinită în suflet dar mă îndoiesc, uneori, de consecvenţa mea.

• Nu poziţia în care mă pune societatea este importantă ci dacă am făcut ceva bun ca să merit.

• Nu religia este ţinta celor ce vor să domine lumea ci credinţa pură.

• Eu te ajut să ajungi la un nivel al vindecării, cât stai pe acest nivel, dacă progresezi sau regresezi depinde numai de tine și de Dumnezeu.

• Am construit nave și am uitat că putem înota, am construit avioane și am uitat că putem zbura, avem mașini și uităm să mergem…Am construit calculatoare… Eu nu-mi doresc să uit să gândesc.

• Nu cred că trebuie să mori pentru credinţa ta ci să trăieși pentru a demonstra că este adevărată.

• Bătrânii sunt aproape de mintea copiilor. E nempiedică să întinerim în loc să îmbătrânim? Am aduce trupul în ton cu mintea.

• Viaţa este ca o lecţie de zbor deasupra unei cascade învolburate. Stii că ar trebui să știi să zbori dar există îndoiala dată de pericol. Secretul de a trăi cum vrei este credinţa: să crezi că știi să zbori și s-o faci, fără ezitare.

• Dacă între bărbat și femeie nu există dragoste ci numai atracţie sexuală și conflict pentru deţinerea supremaţiei în turmă. Când dragostea apare, atunci apare cuplul perfect, androginul. Eu nu cred că androginul poate să fie homosexual.

• Corpul nostru este apă, deci poate lua orice formă, de noi depinde dacă-i dăm forma bătrâneţii și morţii sau a tinereţii și vieţii veșnice.

• Avem frustrarea că Dumnezeu ne-a hotărât un scop care ar putea să nu ne convină și ne răzvrătim împotriva lui Dumnezeu dar nu găsim alt scop decât această răzvrătire.

• Scuza unui îndrumător spiritual “ sunt, și eu, om” nu face decât să-l descalifice pe cel care o folosește.

• Nu putem îndruma spiritul decât spre Forţa Supremă și nu în jos către omenescul banal și supus greșelii și asta prin faptele nu prin vorbele noastre.

• Lamentându-ne că nu putem fi ca Hristos nu facem decât să ne dovedim nedemni de El și-l omorâm, zilnic, sub masca adorării. Dacă am fi demni să spunem: “Sunt om și eu dar încerc să fiu Hristos. Privește în ochii mei și vezi-mi faptele!” am face un pas înainte dar, uneori, mă

îndoiesc de faptul că vrem asta, din prea multă lene.

• Dumnezeu este bun și drept. Ne bucurăm de bunătatea Lui și uităm că dreptatea poate fi și dură.

• Nu există perfecţiune ci numai credinţa absolută că ceva este perfect.

• Important este să-i poţi ajuta pe cei pe care-i iubești, de întreaga omenire se ocupă Dumnezeu.

• Icar n-a căzut din cauză că i s-au topit aripile ci pentru că i s-a transformat credinţa în trufie.

• Dreptatea nu este aceea pe care doresc s-o fac eu ci aceea în care cred și care se produce de la sine.

• Nu putem spera ca Dumnezeu să ne fie alături dacă noi ni-L scoatem din suflet.

• Mulţi dintre acei care-și descoperă darul vindecării caută scuze pentru a-l vinde și rup lanţul principiului care spune că " dar din dar se face Raiul".

• Pentru a vindeca oamenii bolnavi tu trebuie să fii sănătos pentru a fi un exemplu.

• Ajutând pe alţii să se vindece înţelegi cât de preţios este corpul tău.

• Trebuie să învățăm din greșelile trecutului pentru a le evita și nu să ne mulţumim a contempla ceea ce a fost și a renunţa la fapte. Dacă a existat un sfârșit catastrofal al lumii, nu este neapărat necesar să-l repetăm pe motiv că este implacabil.

• Pentru a întineri biologic nu trebuie să slăbim ci să ne dezintoxicăm.

• Până și cea mai urâtă femeie are cel puţin un admirator.

• "Cunoaște-te pe tine însuţi!" trebuie urmat de "Iubește-te pe tine însuţi!" și de "Apreciază-te pe tine însuţi la justa valoare!".

• Dușmanii mei nu altă vină decât pe aceea de a nu fi de acord cu mine, de aceea nu pot să-l urăsc.

• Dacă sexul este o rezultantă a dragostei și nu o

formă inferioară de dominare și obţinere a unei plăceri animalice devine plăcere adevărată.

• Iubirea absolută este indiferenţa absolută.

• Cerem de la Dumnezeu să ne-nveţe ceea ce dorim noi când ar trebui să învăţăm ceea ce ne oferă El.

• Nu știu dacă viaţa este o iluzie dar știu că este formată din multe minciuni pe care ne prefacem că le credem.

• Dacă fluturii ar alege să-și petreacă cele câteva ore de viaţă plângându-și de milă, n-am mai avea parte de frumuseţea lor.

• Nu-nţeleg de ce trebuie să concep moartea ca fiind implacabilă și nemurirea ca fiind lipsa vieţii.

• Abia când îţi dai seama cât de puţin îţi trebuie pentru a fi fericit înţelegi cât de bogat ești.

• Nu fac nimic pentru cei din jur ci numai pentru mine și Sinele meu suprem. Dacă toţi vor face la fel, ne vom întâlni pe cale și vom crea Raiul.

• Ceea ce fac pentru mine, cu credinţă, este bun și pentru cei din jur, daca ei vor să accepte.

• Toţi știm să sfătuim pe alţii cum să se comporte perfect dar când ne comportăm noi, ne scuzăm că... suntem oameni și putem greși.

• Oricine poate face ceea ce fac eu dar, dacă eu nu pot face ceea ce spun, nici nu pot obliga pe alţii s-o facă.

• Nu știu și nu vreau să știu nimic despre viitorul omenirii dar despre viitorul meu știu că va fi fericit precum trecutul și prezentul pentru că știu cum simt.

• Mi-am făcut datoria faţă de alţii, dintr-un exces de conștiinciozitate, și am obosit, dacă-mi făceam datoria faţă de mine, n-aș fi obosit niciodată și ar fi profitat și altora.

• Dacă trecutul omenirii ar fi fost perfect noi n-am mai fi avut rost.

• Crede în tine și vei crede, implicit, în Dumnezeu.

• Doamne, dacă m-ai ales ca discipol al Tău, sunt fericit!

• Stim cât de mare este puterea lui Dumnezeu cum și prin ce se manifestă dar, în loc să mergem în sensul ei mulţumindu-ne să ne lăudăm cu ştiinţa noastră și să-i sfătuim pe alţii.

• Mă simt bine! Intrebarea care-mi vine în minte este: “ Cum se face că nu mă simt rău?” în loc să realizez că starea mea naturală este aceea de bine.

• Drumul care ţie ţi se pare lung poate fi scurt în comparaţie cu al altuia, concluzia este că drumul, lung sau scurt, este drumul tău și trebuie să-l parcurgi fericit.

• Când spun că ţin seama de părerea ta, mint pentru că nu ţin seama de părerea ta ci îmi găsesc o confirmare pentru părerea mea.

• Uneori este mai ușor să arzi cărţile în loc să le citești, pentru că ignoranţa duce, mai ușor, la violență decât erudiția.

• Dacă Dumnezeu ar fi vecinul meu, L-aș respecta la fel de mult.

• Nu este rău să sărbătoresc cu mâncare și băutură dar nu acesta este scopul meu în viaţă.

• Dăm vina pe corpul nostru pentru că îmbătrânește și se degradează și ne pregătim sufletul pentru nemurire în loc să facem totul să-l ajutăm să fie cu noi pentru totdeauna.

• Când tindem către nemișcare, moartea vine ca o consecinţă normală.

• Am nevoie de o veșnicie pentru a mă cunoaște pe mine însumi, pentru a cunoaște lumea și pe cei din jur îmi mai trebuie una.

• Moartea se instalează când încetezi să gândești, să te miști și să cauţi, bătrâneţea începe când urmezi turma.

• Nu cer nimănui să contabilizeze câte pagini am scris ci doar dacă a găsit în ele ceva pe placul lui.

• Trecutul n-a fost perfect, altfel nu s-ar fi distrus atâ-

tea civilizaţii. Trebuie să ne mulţumim a fi un trecut asemeni celorlalte sau vrem să fim altfel?

• Citim cu interes biografiile oamenilor mari și mai puţin operele pentru că, găsindu-le greșelile omenești le putem diminua valoarea.

• Nu-mi sunt simpatici toţi oamenii dar mă străduiesc să-i respect.

• Nu te sacrifica pentru ceilalţi, încearcă să trăiești pentru a le fi de folos.

• Aș vrea să trăiesc în corpul meu, mereu tânăr și sănătos, pentru a putea căuta înţelepciunea universală. Sună ca un fel de :" Dă-mi, Doamne, sănătate și tinereţe veșnică!"

• Îmbătrânim când mișcarea nu mai este o joacă ci un chin.

• Când ceea ce au descoperit geniile va deveni un mod de viaţă comun vom fi atins un nou stadiu de dezvoltare, dar, și atunci, vor fi genii…

• Când descoperim ceva ne grăbim să spunem lumii mai mult ca să-i obţinem preţuirea ieftină decât pentru că lumea ar ști să folosească ceea ce am descoperit spre binele ei.

• Geniile descoperă ceea ce omenirea nu este pregătită, încă, să afle, dacă ţin cunoașterea pentru ei sunt iluminaţi, oculţi, dacă împărtășesc asta semenilor, căutând gloria antumă, aceștia îi ucid și le folosesc opera pentru scopurile lor violente.

• Omenirea progresează cu viteza celor mai încete exemplare, cei din frunte au posibilitatea de a vedea noul înaintea celorlalţi dar și-asumă și riscul de a cădea primii în prăpastie.

• Cel mai important exemplar din turmă nu este cel din frunte, ci acel care știe să scape din orice primejdie.

• Democraţia oferă maselor conducători mediocri

sau sub, ceea ce duce la acumulări tensionale și dorinţa de elite. Elitele conduc prin dictatură și despotism și, aceleași mase, cer democrație.

• Misterul este important, în viată, pentru că ne duce înainte, ceea ce știm ne ţine pe loc.

• De cele mai multe ori medicamentele fac mai puţin bine decât apa cu care le înghiţi.

• Dacă a-mi sacrifica viaţa pentru propriul bine mi se pare un nonsens, pentru că nu voi putea să mai beneficiez de acel bine, atunci prefer să trăiesc pentru binele meu și al altora.

• Celor care agrează sintagma : “Cine este bun este prost!” le atrag atenţia că Dumnezeu este BUNATATEA ABSOLUTA.

• Hrănirea adevărată trebuie să fie ca homeopatia, câte puţin din multe. Ca și viaţa.

• Dacă nu spui nimic, oamenii te cred prost, dacă îi contrazici, faci pe deșteptul, dacă le dai dreptate, ei au fost deștepţi. Oricum ai face, oamenii te cred prost.

• Am ajuns la concluzia că nu am nimic să-i cer lui Dumnezeu, El mi-a dat totul și îi mulţumesc cu respect dorind ca El să mă vadă că fac ceva cu ceea ce mi-a dat în sensul BINELUI SUPREM.

• Corpul meu este puternic prin unitatea lui așa că trebuie să-l menţin puternic, nu prin dezvoltarea unei anumite laturi ci ca întreg.

• Ceea ce transmit oamenilor este pentru a le obţine aprecierea dar aprecierea lor nu-mi este necesară ci aceea a lui Dumnezeu așa că, eu cred că transmit lui Dumnezeu, prin oameni.

• Nu mă străduiesc să obţin mila lui Dumnezeu ci să-l merit aprecierea.

• Oamenii vor găsi, imediat, o altă utilizare pentru

descoperirea ta și vei regreta ca Nobel, așa că lasă descoperirea s-o facă ei la timpul lor.

• Nu sunt mai deștept decât alţii ci vreau,doar, să fac ceva pentru mine și Dumnezeul din mine.

• Fiecare dintre noi ne alegem o misiune,în viaţă și apoi susţinem că ne-a dat-o Dumnezeu dar singura noastră misiune este să învăţăm să trăim fericiţi.

• Mă simt mai bine făcând ceva, chiar dacă greșesc, decât nefăcând nimic pentru a nu greși.

• Fac ceea ce pot pentru a urma ideea de bine și nu mă tem, pentru că, de apărarea mea se ocupă Dumnezeu.

• Avem pretenţia de a avea ideile noastre când, de fapt, liberul arbitru ne permite, numai, să ne raliem unei idei sau alteia.

• Nu sunt bun sau rău ci, numai, adeptul unei idei sau a alteia, la un moment dat.

• Idealul meu este să fiu fericit fără a neferici pe alţii și fără a mă retrage dintre oameni.

• Dacă liberul arbitru ar fi doar dreptul de a mă bucura sau a nu mă bucura de propria mea viaţă eu îl consider suficient.

• Regula este la îndemâna oricui, pe mine mă interesează excepţiile.

• Dumnezeu este acolo unde crezi tu. Ude îţi arată alţii este Dumnezeul lor.

• Preoţii care și-au uitat rolul de învăţători, au pierdut respectul obștii.

• Soţia mea m-a întrebat,cândva: “Nu te-ai speria dacă ai întâlni un om perfect?” și i-am răspuns: ”Nu, El ar fi Dumnezeu.”

• Si, dacă androginul nu ar fi format din comuniunea bărbat-femeie ci aceea suflet-trup? Dacă noi suntem perfecţiunea pe care o căutăm în afară? Atunci trebuie să facem ceva pentru a recâștiga prietenia trupului nostru pe

care l-am tratat ca pe un sclav sau chiar dușman, să credem în trupul nostru și să-i dăm un motiv să creadă în noi.

• Este greu să-mi înţeleg locul în această viaţă și infinitatea posibilităţilor de a mă perfecţiona fără să doresc să schimb acest loc și să-l pot contempla de la un alt nivel.

• Dacă sunt doar un gând, atunci vreau să fiu un gând bun.

• Pe omul bun îl vezi numai atunci când lipsește.

• Ne plângem că nu mai avem descoperiri de făcut și cotcodăcim zgomotos când găsim o mărgică, ignorând salba de diamante.

• Ca și copii ai lui Dumnezeu avem datoria de a învăţa și noi alegem dacă o facem în joacă sau dureros.

• A lucra cu energiile esenţiale este asemănător cu surfing-ul, nu controlezi valul ci mergi în sensul lui și te bucuri că nu te-nghite.

• Imi petrec viaţa încercând să-mi desăvârșesc talentul de a face ceva, nu laudându-mă că aș avea talent la a face oarece.

• Ii iert pe cei din jur ca pe mine însumi pentru că nu vreau să mă autoflagelez pentru a avea un motiv de a deveni sadic și a-mi pierde cel mai de preţ lucru,iubirea.

• Imi place să iubesc, nu numai rezultatul iubirii.

• Ispitele cărora sunt supus le aflu pe pielea mea și nu din spusele altora pentru că îmi sunt destinate doar mie.

• Zici că mă iubești ș că ai vrea să te aștept dar mă împiedici, prin tot ceea ce faci să ajung acolo unde aș putea să te aștept și asta nu înseamnă moartea.

• Sunt centrul universului meu și mă străduiesc să nu devin tiran.

• Dacă mi se revelează ceva este pentru că poate fi evitat.

• Dumnezeu nu și-a arătat faţa lui Moise nu pentru

că era înfiorătoare ci pentru că Moise nu era pregătit să o vadă și s-ar fi speriat.

• Tot ceea ce am scris este pentru mine, ca să-mi aduc aminte c-am trecut pe aici, nimeni nu este obligat să le urmeze și nici să le considere originale, de fapt nimeni nu este obligat…

• Un om are o idee. Cunoscut devine acela care face din ea o tehnică de învăţare a altora.

• Dacă cineva a reușit să facă ceva imposibil, pot și eu, dacă n-a reușit, voi reuși eu.

• Avem tendinţa de a spune:”Aș face asta dar…” Nici un dar, trebuie făcut.

• Nu devin mai bătrân și mai încet în ceea ce fac ci, doar, mai înţelept și mai temeinic.

• Măiestria este modestia de a recunoaște că mai ai de învăţat combinată cu dorinţa ca ucenicii tăi să știe mai repede ceea ce, ţie, ţi-a luat mult timp să descoperi.

• Vorbim despre modul în care se transmite energia Reiki sau orice altă energie dar cum poţi ști cum se transmite ceva ce nu știi ce este?

• Orice s-ar afla dincolo de viaţa noastră, este mai bine să afli fiind fericit decât fiind nefericit.

• Atunci când ne revoltăm împotriva lui Dumnezeu este ca și cum un câine s-ar revolta împotriva stăpânului care-l hrănește și îi are grija.

• Nu concurez cu nimeni, în viaţă. Dacă eu cel de azi sunt mai bun decât eu cel de ieri înseamnă că am mai făcut un pas.

• Dacă Dumnezeu este apărătorul meu și este cel mai puternic, eu de cine mă apăr?

• Incerc să-mi expun ideile simplu și clar, fără sofisticări dar mă adresez unei elite pentru că n-am nevoie de aprecierea vulgului.

• Lasă-ţi corpul să respire, să meargă, să priveas-

că, să mănânce, să doarmă… tu,doar, miroase,plimbă-te, vezi, gustă, visează frumos…

• Nu te pregăti de apărare. Orice apărare imaginează un potenţial atac și devine un atac mascat. Fii sigur că, atunci când vei fi atacat, vei ști să te aperi.

• Dacă cei din jur te respectă ca pe un șef nu le înșela încrederea, dacă respectă pe altul, respectă-l și tu.

• In lumea asta sunt atâtea lucruri frumoase de făcut că nimeni n-ar trebui să aibă timp, o veșnicie, pentru a face rău.

• Pentru a începe să ne căutăm sufletul pereche, trebuie să învăţăm, mai întâi, să trăim în pace cu propriul nostru suflet.

• Suntem un parazit prost. Ne omorâm gazda. Schimbăm,aiurea atributele corpului nostru în loc să-l lăsăm să-și facă treaba pe care o știe foarte bine, autovindecarea. De asta nu ne bagă nimeni în seamă, în univers, din cauza modului nostru, distructiv, de cunoaștere.

• Când vom înţelege că exterminarea unor fiinţe nu înseamnă și eliminarea motivaţiei existenţei lor vom mai fi făcut un pas către RAI.

• Poţi sâ-ţi iubești semenii ca indivizi și să nu fii de acord cu ei ca popor și invers.

• Absolutizăm rolul părinţilor în dezvoltarea copiilor dar uităm că unii dintre cei mai bine educaţi copii au avut deviaţii comportamentale și unii dintre cei neglijaţi au ajuns oameni de seamă. Asta este o dovadă că suntem, toţi, fii ai lui Dumnezeu și nu trebuie să ne asumăm, din trufie, un rol care nu ne aparţine. Copiilor trebuie să le dăm ceea ce li se cuvine: dragoste și înţelegere.

• Nu te contrazic pentru că vreau să-ţi demonstrez că greșești ci pentru că vreau să fiu convins că ai dreptate.

• Fiecare idee pare minunată însă numai punerea ei în practică va dovedi asta.

• Oare nu este mai bine să servești unui rege înţelept

și bun decât să fii flămând și liber ? Oare nu-l mai bine să faci munca pe care ţi-a dat-o Dumnezeu decât să rătăcești liber și nefericit? Nu știi care este munca pe care ţi-a dat-o Dumnezeu? Simplu, este aceea pe care o faci cu plăcere și nu aștepţi răsplată după ce o faci.

• Dacă tendinţa noastră către moarte și nefiinţă este firească atunci, per a contrario, putem tinde către viaţă și fiinţă fără a încălca nici o regulă universală.

• Nu sunt prea mic pentru a gândi orice. Ceea ce am crezut cu adevărat s-a îndeplinit întotdeauna.

• Corpul se vindecă și, în acest proces, simte dureri. Noi luptăm să eliminăm durerile pentru că ne deranjează și nu lăsăm corpul să se vindece.

• Una este să privești și alta este să vezi. Dar nu este o calitate să vezi numai primejdii în jur.

• Singurii oameni care trebuie protejaţi, pentru handicapul lor, sunt bolnavii psihici ceilalţi își pot câștiga existenţa, dacă se străduiesc.

• Eu mă caut pe mine, nu caut să-l impresionez pe cei din jur.

• Nu vreau să aflu numele adevărat al lui Dumnezeu chiar dacă aceasta m-ar ajuta să-l stăpânesc pentru că nu vreau să fiu stăpânul ci prietenul LUI. Cel care a inventat asta avea un orgoliu nemăsurat.

• M-aș putea întoarce pentru a găsi drumul spre Dumnezeu, dar prefer să merg înainte pentru că drumul este nou.

• Corpul uman ca și omenirea se pot reface dintr-o singură celulă.

• In lumea asta infinită, oamenii nu au altceva mai bun de făcut decât să se războiască pentru teritorii.

• Ca părinţi, uităm repede că, nici noi, nu ne-am rugat părinţii să ne facă.

• Dacă vrei să fii vindecător, vindecă-te mai întâi pe

tine însuţi, o celulă bolnavă nu poate contribui la sănătatea organismului din care face parte.

• Ne străduim să ajungem la Dumnezeu când ar trebui să-l lăsăm pe El să vină la noi pentru că știe perfect calea.

• Dacă, în loc să gândesc: “Copiii mei trebuie să aibă mai mult decât ai tăi.” aș gândi: “Copiii mei trebuie să fie fericiţi cu ceea ce au.” n-ar fi,oare, mai bine?

• Dacă,totuși, vrei să găsești calea, trebuie să încetezi s-o mai cauţi.

• Si binele absolut și răul absolut solicită credinţă. Tu ce-ai ales?

• Nu știu numele bolii de care suferi dar știu, cu siguranţă, că poţi să te vindeci.

• Mă străduiesc să-l schimb pe cei din jur și eșez mereu în loc să mă limitez la a mă schimba pe mine însumi ca să mă adaptez lor.

• Admit că sunt muritor și vreau să las ceva pentru eternitate, cu toate că sunt nemuritor și știu că veșnicia nu are nevoie de nimic. Asta-i infatuarea mea.

• Nimănui nu-i pasă ce-ai descoperit ci, numai, cât valorează descoperirea ta.

• Nu vreau să știu ce-mi rezervă viitorul, pentru că știu că Dumnezeu nu-mi va face nici un rău și nu va permite să mi se-ntâmple nimic rău dacă eu nu caut asta. Așa înțeleg eu să nu cred în prezicători.

• Pentru a fi demn de a te înălţa, trebuie să iubești lumea asta.

• Dacă, încă mai crezi că vindecarea ta este o minune, înseamnă că nu ai ajuns la nivelul absolut de credinţă.

• Pot rămâne, pe vecie, așa cum sunt, pentru că sunt infinit în veșnicia mea.

• Avem limite numai pentru că ni le-am creat.

• Tot ceea ce vei face este știut, pentru că asta este

menirea ta, cum vei face asta, cu bucurie sau tristeţe, este alegerea ta.

• Trăim atâta vreme cât avem o utilitate, când ne atingem maxima inutilităţii noastre, murim dar există posibilitatea de a avea o utilitate infinită sau de a ne găsi o nouă utilitate dacă o facem cu plăcere.

• Dacă ţi-aș cere bani pentru că te ajut să te vindeci, ar trebui să te vindec așa cum vrei tu, de aceea nu-ţi cer nimic pentru că, eu, nu te pot vindeca decât așa cum vrea Dumnezeu.

• Oamenii care doresc supremaţia în lume, tâmpesc masele pentru a crea o concentrare a inteligenţei, pe care o speră în ei, dar uită de implicarea lui Dumnezeu.

• In tot ceea ce fac, mă compar cu cei mai buni despre care am știinţă. Nu-mi plâng inferioritatea și nici nu-i invidiez. Încerc, numai, să-mi ating scopul și să-mi corectez calea. Sunt egalul lor.

• Nu-l poți depăși, niciodată, pe egalul tău așa că nu te mai umfla în pene.

• Tocmai pentru că știe cât de greu îmi vine să-mi schimb convingerile, Dumnezeu mă răsplătește cu generozitate, când o fac.

• Uneori mă îndoiesc de faptul că-mi caut fericirea pentru că nu sunt mulţumit cu ceea ce am.

• Patria este în suflet dar noi îi apărăm graniţele prin exterior.

• Nu diplomele mele dovedesc ceea ce fac ci faptele mele și nu contează ceea ce fac eu pentru cei din jur ci numai ceea ce percep ei că fac.

• Nu bolile ne omoară ci perpetua noastră nemulţumire de ceea ce avem și putem. Mereu putem mai mult și mai bine și trebuie să facem și să nu-l invidiem pe alţii. Comparaţia continuă este numai cu noi înșine.

• Unii spun să fii bun, alţii să fii mai puţin bun; unii

spun să-ţi iubești corpul, alţii spun să nu-l iubești; unii spun să fii fericit, alţii să nu fii fericit. Eu sunt mulţumit să fiu așa cum sunt și cred că Dumnezeu este mulţumit de mine.

• Dacă piramidele din Egipt înseamnă, într-o limbă extraterestră :"Cristi plus Mimi egal love!" sau "Johnny was here"?

• Ceea ce faci tu nu este, în mod obligatoriu, valabil și pentru mine, de aceea nu trebuie să te superi dacă nu fac ce spui tu.

• Nu contează că te-mbolnăvești ci contează cât de repede te vindeci.

• Dacă ar fi să ma mai nasc mi-aș dori să nu mă uit pe mine cel de acum.

• Cei care caută să-și domine semenii nu și-au rezolvat conflictul interior.

• Omorând trupul nu schimbi ideile ci le întărești, iată de ce războiul s-a mutat în planul ideilor. Cei care cred că războiul ideilor se poate duce ca și cel al trupurilor se-nșeală. Ideile trebuie combătute cu idei pentru că nu le poţi ameniţa cu moartea. Orice agresiune, în acest plan, este inutilă.

• Dacă vrei să nu te mai gândeşti la ceva neplăcut, caută un gând plăcut şi pune-l în loc. Dacă vei vrea, numai, să elimini gândul neplăcut, vei intra într-un cerc vicios, mereu vei gândi gândul pe care vrei să-l elimini.

• Nu ai timp pentru că ai ales să te raportezi Timpului, eu mă raportez veșniciei și, în consecinţă, am tot timpul.

• Eu știu că te vindeci, important este s-o conștientizezi și tu.

• Dacă absolutizăm trecutul nu mai putem privi spre viitor. Dacă intrăm în loopingul timpului nu mai simţim veșnicia și nu vom trăi prezentul cum trebuie. Dar, din nou, te-ntreb: "Ce importanţă are totul, când privești prin ochii veșniciei?" Deodată, pare un joc.

• Nu mulţumi oamenilor pentru ceea ce a făcut Dumnezeu pentru tine.

• Când mișcare devine necesitate, trăim cu adevărat.

• Ai văzut câţi oameni sunt bolnavi? Nu-i compătimi, învaţă din greșelile lor.

• Sunt mulţi acei ce doresc să mă înveţe dar puţini acei de la care am ce să învăţ.

• Nu este important numele celui care a avut o idee ci dacă acea idee a servit binelui omenirii.

• Ceea ce este definit ca fiind un lucru înţelept, nu este nou ci vine ca o concluzie izvorâtă din experienţă.

• Viaţa este o infinitate de posibilităţi, în concluzie, ne trebuie o veșnicie să le încercăm pe toate.

• Mândria mea nu este aceea că sunt om ci că am posibilitatea să-ncerc a fi una cu universul.

• Incercăm să modelăm universul după noi, în loc să devenim una cu el și, astfel, nemuritori.

• Conflictul religios nu este între credincioși ci între instituţii, credincioșii sunt doar sacrificaţi.

• Ca și copil al lui Dumnezeu, mă tem că Tatăl îmi va lua jucăriile și mă va trimite la culcare.

• Dacă un semen al meu este, mereu, nerecunoscător sau rău cu mine, este chinul lui. Dacă m-aș întreba de ce este el astfel, mi-aș adăuga acest chin.

• Cred că înălţarea este dispariţia fricii și a sentimentului de vinovăţie. Poate părea ușor dar nu este, pentru că aceste sentimente trebuie să dispară nu să fie ascunse sub preș.

• Ideea eroului ideal a fost salvarea omenirii. De când cu suprapopulaţia, a apărut eroul care își salvează copilul cu preţul morţii omenirii şi, implicit a lor. Ar putea părea că o clipă de viaţă în plus merită moartea lumii dar ce face acea clipă atât de preţioasă?

• Savanţii germani au descoperit, de curând, că in-

strumentul ideal pentru curăţarea nasului este degetul. Aștept să se confirme și pentru urechi și voi trage, singur, concluzia că este valabil și pentru mâncărimi.

• Gândirea a dat mereu vina pe trupul pofticios și păcătos doar pentru că el nu-și poate spune părerea.

• Pot face orice până când aflu că este imposibil.

• Dacă faci un rău, cu intenţie, te aștepţi să fii tratat la fel și este un chin pe care trebuie să fii pregătit să-l duci. Dacă ai multe asemenea chinuri, nu mă mir de ce vrei să fii muritor.

• Când trupul nostru transpiră în exces, luăm leacuri să-l oprim, când nu transpiră, luăm leacuri să-l facem să transpire.

• Nu te lupţi cu adversarul tău ci cu limitele propriei tale minţi.

• Ne-a fost dată viaţa ca să învăţăm sa fim prietenii trupului nostru în veșnicie. Incă n-am ajuns să facem un armistiţiu iar până la pace și prietenie mai este.

• Dumnezeu a dat omului toate animalele să le stăpânească, omul a înţeles să le omoare.

• In ultima vreme, mănânc sau dorm dar mă mai și odihnesc între cele două activităţi.

• La câtă mişcare fac mi-ajung doi pumni de mâncare. Mare este Dumnezeu care mi-a făcut stomacul de exact dimensiunea asta.

• Fiecare babă se crede frumoasă și fiecare moșneg se crede un bărbat puternic.

• Nu-mi doresc să-l văd pe Dumnezeu decât dacă va dori El să mi se arate darv îmi doresc să mă vadă El pe mine cu ochi buni.

• Mama și-a manifestat bucuria că sunt fiul ei abia când am împlinit 60 de ani de asta, zic eu că sunt tânăr.

• Eu sunt modelul, trebuie să mă cunosc nu să mă compar.

• Socialiștii și capitaliștii dau vina unii pe alţii pentru lipsa de progres a omenirii, religia scindată și instituţionalizată l-a uitat pe Dumnezeu, știinţa condamnă la moarte orice nu poate pricepe. Cine conduce omenirea?

• Tinereţea înseamnă vindecarea rapidă, bătrâneţea înseamnă plictiseala de repetarea acestei vindecări.

• Orice exerciţiu trebuie făcut pentru frumuseţea lui nu pentru a câștiga admiraţia celor din jur.

• Incercăm să ne imaginăm chipul lui Dumnezeu când El trebuie să fie Tatăl Nostru. Eu am avut noroc.

• Decât să încercăm să separăm binele de rău în evoluţia omenirii, n-ar fi mai bine să stabilim ceea ce este evident bine?

• Dumnezeu nu favorizează pe nimeni, fiecare primește ceea ce merită sau va merita.

• Dacă spui ceea ce ai făcut nu înseamnă că te lauzi, ești trufaș dacă îi crezi pe ceilalţi inferiori, din cauza asta.

• Nu sunt ceea ce-am stocat ci ceea ce-am preluat, îmbunătăţit și dat mai departe.

• In tot ce-am scris n-am căutat să supăr pe cineva ci să las o urmă pentru eventuala mea reîntoarcere.

• Hristos a fost chinuit și răstignit o dată, noi îl menţinem așa de peste două mii de ani.

• Nu cureaua este strânsă, burta-i mare.

• Incuiem bisericile pentru a proteja pe Dumnezeu sau propria noastră lăcomie?

• Dacă lumea va deveni complet virtuală eu tot aș vrea să am corpul meu. Nu consider mutilarea o evoluţie.

• Cei ce-și găsesc drumul, în viaţă, merg pe acest drum, cei care nu-l găsesc, sunt influenţaţi de soartă, zodii, karma…

• Cărţile vechi se adresau unei elite, cele de acum nu se adresează nici măcar proștilor. De asta dispare cuvântul scris.

• Fiecare punct este centrul pentru că, în jurul lui, se-nvârte totul.

• Nimic nu este mai complicat decât un lucru simplu.

• Nu perfecţiunea este scopul meu ci căutarea ei.

• Sunt perfect în imperfecţiunea mea.

• Nu fac pentru că trebuie ci pentru că-mi place că mai trebuie încă.

• Mă străduiesc să fac bine celor din jur, nu să le fiu pe plac.

• Fiecare lucru are rost în viaţa ta, numai că, pentru a înţelge lucrul acesta, iţi trebuie o viaţă.

• Un gândăcel s-a aruncat într-o flacără. A murit și flacăra a ars mai departe. Dacă evita flacăra, ar fi trăit o viaţă considerându-se laș?

• Nu ne este foame, ne este frică să nu ni se ia mâncarea.

• Oamenii cred ceea ce vor, inclusiv despre mine. Nu-i contrazic.

• Am învăţat mai mult decât tine, nu mă urâ, invaţă și tu!

• Nu vreau să schimb lumea ci să mă bucur de frumuseţea ei.

• Eu pot să fac o minune dar tu nu ești apt să o vezi, încă.

• Când sunt tentat să cred că oamenii sunt răi, îmi spun: ”Dacă eu sunt bun, cu siguranţă că nu sunt singurul!”.

• Cea mai eficientă armă este dragostea, ea nu ucide, înrobește direct.

• Isus a fost cel ce a fost, noi am făcut din El ceea ce ne-a convenit.

• Este uimitor cum savanţii pot afirma, cu certitudine, anumite lucruri, cu aceeași minte cu care acceptă teoria relativităţii, infinitatea și veșnicia universului.

• Te-mbolnăvești pentru că vrei, îmbătrânești și mori pentru că așa ai ales.

• Ești așa cum te văd cei care nu te iubesc.

• Este sigur că oamenii l-au răstignit pe Hristos iar cuvintele lui:"Iartă-i, Doamne, că nu știu ce fac!" nu mă duc la concluzia că și-ar fi dorit asta.

• Dumnezeu este drept. Noi suntem buni sau răi.

• Trăiesc pentru ceea ce sunt nu pentru ceea ce vreau să fiu.

• Fac ceea ce este de făcut, cu plăcere, pentru astăzi și nu pentru mâine sau ieri.

• Astăzi sunt mai mult decât ieri și mai puţin decât mâine.

• Nu vreau să demonstrez nimic ci, numai, să fac ceea ce trebuie.

• Nu sunt mândru de ceea ce am făcut, sunt, doar, mulţumit.

• Ispitele nu sunt cele de care mă feresc ci acelea în care mă lăfăi, zilnic.

• Stiinţa afirmă cu certitudine că ne naștem și trebuie să murim dar să nu uităm că este aceeași știinţă care a afirmat că un corp mai greu decât aerul nu poate să zboare.

• Nu înjurătura este de condamnat ci furia pe care o pun în ea.

• Nu este rău să faci ceea ce faci și să simţi ceea ce simţi dar nu impune altora să facă și să simtă la fel ca tine, că nu suntem șabloane.

• Cât timp construiești ziduri cineva o să vrea să le dărâme, construiește frumuseţe și lumea va dori s-o privească!

• Mai rău decât frica este sentimentul de vinovăţie.

• Nu sper să devin nemuritor ci sper ca Dumnezeu să aibă nevoie de mine o veșnicie.

• Dacă ceva ţi se pare o corvoadă încearcă să o faci în joacă.

• Vă-ntreb pe cei maturi: ”De când nu v-aţi mai jucat de-a mama și de-a tata?”.

• Ai făcut ce-a vrut mama, ce-a vrut tata, bunicii, rudele, prietenii și când ai ajuns să faci ce vrei tu, ţi-e silă și-ţi pui copilul să facă în locul tău.

• Te-ai săturat de exerciţiile de gimnastică prestabilite, de rigurozitatea lor, inventează altele care să-ţi placă dar fă mișcare, n-ai unde să găsești aer curat dar respiră adânc, nu-ţi place mâncarea pe care o ai, mănâncă puţin și mestecă mult, nu-ţi plac ideile altora, crează propriile tale idei și gândește, nu-ţi place să te-nbolnăvești, nu te-nbolnăvi.

• Ceea ce cauţi tu, caut și eu dar nu putem căuta împreună pentru că ar apărea concurenţa.

• Ne credem stăpânii lumii și uităm că suntem slujitorii lui Dumnezeu.

• Ne încheiem ciclul atunci când nici măcar nu mai admitem posibilitatea de a ne schimba.

• Ne dorim atât de mult inerţia și odihna încât ajungem sa nu ne mai meritǎm darul vieţii.

• In lenea noastră, ceea ce nu putem face considerăm minciună.

• Tot ce facem ni se pare deosebit și-ncercăm să explicăm celorlalţi, când ar trebui să-i ajutăm să afle singuri.

• Privesc în jur și văd lucruri care nu-mi convin dar sunt viu și le pot schimba.

• Nu este nevoie să mă zbucium sau să mă enervez, trebuie să fac ceea ce este necesar, atunci când este necesar, restul este distracţie.

• Nu trăiesc pentru voi, trăiesc pentru mine, în armonie cu voi.

• Aţi observat că în Rai sau în orice societate ideală, concepută de oameni, nu se muncește?

• Omenirea a lăsat pe seama preoţilor relaţia cu Dumnezeu. Ei s-au descurcat cum au putut.

• Tot ceea ce faci cu încredere, este bine.

• Iubirea pentru oameni începe cu cei de lângă tine.

• Hristos nu se întoarce pentru că știe că nu l-ar urma nimeni și că unii dintre noi i-au pregătit crucea și au ascuţit cuiele, ne mai dă o şansă.

• Nu progresăm mai repede pentru că ne agăţăm de idei care n-au altă calitate decât aceea că sunt fixe.

• Intr-o lume de oameni culţi și inteligenţi, asistăm la triumful prostiei.

• Credinţa este în fiecare, religiile au dezvoltat ritualuri și se luptă între ele pentru a impune aceste ritualuri și nu credinţa pură.

• Pentru că te iubesc așa cum mă iubesc pe mine doresc să te iubești, și tu, la fel.

• Când spun că am credinţă în Dumnezeu, spun că am încredere în mine și în credinţa mea.

• Dacă Dumnezeu încetează să mă pună la încercare înseamnă ori că nu mă mai iubește, ori că mi-am atins maxima incompetenţei mele.

• Pot greși când fac o afirmaţie dar, cel puţin, am creat șansa de a se dovedi că ceva este neadevărat.

• Dragostea nu se manifestă prin lipsa criticii ci prin lipsa urii.

• Hai să facem un exerciţiu de iubire a aproapelui, să-ncepem cu soacra.

• Sensul adevărat al spovedaniei este eliberarea de minciună.

• Nu contează cui te spovedeşti şi dacă acela îţi dă un surogat de iertare ci dacă ţi-ai admis greşeala în faţa conştiinţei tale şi dacă Dumnezeu te va ierta.

• Un prieten se întreba cum ar fi un om care gândește

cu 50% din creier. Ori nebun pentru noi ori omnipotent ori nici măcar n-am ști că există.

• Nu spun că biserica este vinovată de deteriorarea relaţiei cu Dumnezeu.

• Am învâţat ceva, am exersat acel ceva până la perfecţiune, e timpul să găsesc ceva nou.

• "Un om adormit pe o pajiște visa un fluture și nu știa dacă el există în visul fluturelui sau fluturele în visul lui." Ce importanţă are, câtă vreme visul este frumos?

• Dacă ratez nemurirea este numai vina mea și este păcat că am să uit viaţa asta atât de frumoasă.

• Când ţi se spune că totul în viaţă are un rost și nuţi vine să crezi, privește în urma ta la cum ţi s-au așezat toate în ordinea perfectă. Dacă n-ai senzaţia asta vei mai avea șanse dar e păcat că trebuie să uiţi totul.

• Nu cred că trebuie să plătești fiecare clipă de fericire cu lacrimi pentru că relaţiile universale sunt armonice și nu comerciale.

• Nu cred că a fi în armonie cu universul înseamnă să plutești zâmbitor pe norișori albi ci să te adaptezi fiecărei situaţii în care ești pus.

• Mie nu mi-ar plăcea să mi se deformeze faptele pentru a deveni sfânt sau erou căci n-aș mai fi eu. De aceea prefer să fiu, veșnic, un om obișnuit.

• Viaţa mea evoluează către cum vreau eu să fiu, nu către cum ar vrea alţii să fiu.

• Fac totul să extrag bucuria din fiecare faptă a mea.

• Dumnezeu este omniprezent în universul meu.

• Unii preoţi se poartă de parcă ei, ca slujitori ai lui Dumnezeu, ar fi luat lumea în arendă.

• Cred în Dumnezeu și nu-L judec nici nu încerc să-L stăpânesc dar îmi permit să-I fac propuneri.

• Nu eu l-am ales pe Dumnezeu dar sper să mă aleagă El pe mine.

• Caut îndrumarea și vindecarea Dumnezeirii dar trăiesc, viaţa asta, cât pot de frumos.

• Când crezi că ai atins perfecţiunea abia atunci mai ai enorm de învăţat.

• Viaţa mea este frumoasă pentru că așa o văd eu.

• Mi s-a dat acest corp, nu ca să-l parazitez, să-l distrug sau să mi-l facem templu ci ca să fie partenerul meu, pe vecie.

• Nu omorârea unei muște este păcatul ci lipsa de respect pentru esenţa vieţii.

• După ce am ajuns la concluzia că Dumnezeu este unic am purces la dezmembrarea Lui pentru a-L putea cuprinde cu minţile noastre limitate dar Dumnezeu rămâne unic cu toate că ne dă elemente ajutătoare pentru a putea ajunge la El.

• Sunt niște diferenţe esenţiale între bărbaţi și femei dar, acoperite de constatări mondene, nu sunt băgate în seamă.

• Numai un puturos irecuperabil poate susţine că, în lumea asta infinită, nu mai este nimic nou de descoperit.

• Trăiesc în bună înţelegere cu trupul meu și nu-mi petrec viaţa încercând să-l vindec de ceea ce poate să se vindece singur.

• Este foarte ușor și tentant să vezi viaţa în negru și să aștepţi compătimirea celor din jur. De aceea îmi combat lenea.

• Faptul că fiecare om este imperfect este o realitate care nu trebuie să se transforme în scuză.

• Cu cât sunt mai bogaţi oamenii, devin tot mai siguri de sine și mai impertinenţi dar nu mai deștepţi.

• Nu învăţ pentru a deveni ceva anume ci evoluez către BINELE MEU SUPREM.

• Ne străduim să-i învăţăm pe ceilalţi, să-i vindecăm

pe ceilalţi deși este evident că ceilalţi știu să facă toate astea singuri dar vrem să avem și noi importanţa noastră în ochii lor.

• Nu este o rușine să muncești pentru cineva, este o rușine să o faci necorespunzător.

• Nu-L caut pe Dumnezeu ca un plod răzgâiat care vrea în braţe ci ca un fiu decis să fie de folos.

• Sunt prietenul tău, nu fraierul tău.

• Toate lucrurile mari s-au descoperit cu intenţii bune, apoi, li s-a dat o conotaţie militară.

• Copiii destinaţi unei educaţii alese sunt separaţi de ceilalţi copii, de aceea devin antisociali și aroganţi.

• Ceea ce ai descoperit tu, azi și te lauzi, va descoperi toată lumea și va deveni obișnuinţă.

• Cred că ne-am parșivit în manifestarea noastră faţă de Dumnezeu, ne rugăm mult dar ne-nchinăm mai rar, adică cerem de toate și nu mulţumim, din fiii lui ne declarăm robi și nu-ncercăm să-i fim de folos ci ascundem faptul că, omorâdu-l pe Hristos, voiam să-l omorâm pe El.

• Partea de Dumnezeu, care se află în mine, este cea mai frumoasă, nu cea mai întunecată.

• Dacă-mi voi păstra, mereu, gândul bun, până și diavolul va ajunge să mă respecte.

• Unul din paradoxuri este că-L rugăm pe Dumnezeu să ne apere în timp ce noi îi încuiem icoanele, odoarele și bisericile de frica hoţilor.

• Simbolistica noastră religioasă susţine că minunile sunt făcute de cel pe care-l reprezintă icoana iar noi ne comportăm de parcă aceasta ar fi făcut-o. Dumnezeu este puterea, icoana este un element ajutător.

• In tot ceea ce fac, am convingerea că este mai bine să aștept să fiu invitat decât să dau buzna. E mai politicos.

• Am constatat că, tot ceea ce eu consider complicat, alţii fac cu nonșalanţă și simplu.

• Dumnezeu-Tatăl a existat, conform Vechiului Testament, fără elementele Sfintei Treimi. Dacă El se află în cea de a 7 a zi a Creaţiei și noi i-am găsit înlocuitori?

• La început oamenii erau puţini și trăiau mult, acum sunt mulţi și trăiesc puţin.

• Am o veșnicie să vindec omenirea, dar omenirea are același timp să-și caute noi boli.

• Nimeni nu se-ntoarce să ne spună cum este viaţa veșnică pentru că noi l-am ucide, l-am zeifica și astfel am avea o nouă motivaţie de a ne abate din drum.

• Trebuie să exprim lucrurile atât de simplu încât urmașii mei să nu le poată complica.

• Omenirea este ca o cireadă care aleargă fără direcţie. Nu poţi intra pentru că te strivește dar poţi s-o dirijezi să nu cadă în prăpastie.

• Oamenii deosebiţi sunt aceia prin care Dumnezeu se manifestă mai puternic.

• Dumnezeu a creat lumea în șapte zile cosmice, dacă ne aflăm în cea de a șaptea zi, ne putem aștepta ca, în cea de a opta, să pună ordine în ceea ce a creat.

• Nu cred că va fi o Judecată de Apoi apocaliptică dar cred că Dumnezeu va readuce lumea la adevărul iniţial indiferent ce se va întâmpla.

• Când afirm că eu cred în Dumnezeu de frica Lui înseamnă că nu cred cu adevărat, deabia când cred în El fără frică, am ajuns unde trebuia.

• Dumnezeu ne-a creat să fim fericiţi, noi ne-am apucat să facem singuri mai mult din ceea ce ni se dădea cu măsură și am devenit nefericiţii care constată perpetuu că ceea ce fac a fost făcut înainte, perfect.

• Eu prefer să am un tată care iubește adevărul și-i respectă pe cei buni chiar dacă îmi cere acelaşi lucru.

• Treaba mea în această lume este să mă autoperfec-

ţionez pentru a nu mă amesteca în lucrarea lui Dumnezeu.

• Nu știu dacă este păcat să iubești sau să urăști pe cineva dar știu că să urăști este neplăcut.

• Mă bucur să fac ceva pentru semenii mei și nu să mă sacrific pentru ei căci, dacă m-aș sacrifica, aș aștepta recunoștinţa lor si ei ar fi îndreptăţiţi să-mi răspundă că nu mi-au cerut sacrificiul.

• Ceea ce fac, fac cu drag pentru mine, ca membru al omenirii. Dacă unii se vor bucura de ceea ce-am făcut, sunt liberi s-o facă, dacă alţii nu se vor bucura și ei sunt liberi.

• Tată drag, nu de sacrificiul tău am nevoie ci de tine ca să-mi fii, mereu, alături!

• Tată drag, când mă-ntorc acasă nu tăia pentru mine viţelul cel gras, ca să-mi superi fraţii, arată-mi, doar, că sunt bine-venit și… o-mbrăţișare, poate!

• Nu vreau să moștenesc averea tatălui meu ci să-i arăt ca pot face și eu ceva, singur.

• Dacă Dumnezeu va produce un cutremur în momentul în care mă concentrez eu, nu voi avea infatuarea să cred că eu l-am produs.

• Dumnezeu cel nevăzut este expresia tuturor lucrurilor, banul atât de vizibil se vrea expresia tuturor lucrurilor. Iată de ce banul este opusul lui Dumnezeu.

• Nu Tu, Doamne, îmi dai încercările ci mi le iau singur din lipsa credinţei în Tine și în propriile mele puteri!

• Pentru a fi un bun vindecător trebuie să uit tot ceea ce știu și să fac ce simt cu încredere în trupul meu și al pacientului.

• Nu femeile sunt frumoase ci sentimentul faţă de ele.

• Cine nu știe, va ști; cine nu înţelege, va avea trăirea; cine nu simte, se va uni cu lumea pentru că toţi avem un rost.

• Nu există un model al fericirii pentru că fericirea nu se vorbește, se simte.

• Banii nu sunt răi ci doar nişte lucruri neutre, sentimentele noastre faţă de ei le dau această valenţă.

• Sunt unic tocmai pentru că nu mă consider așa.

• Când alţii spun că sunt deosebit, eu nu văd în ce constă asta. Am toate defectele și toate calităţile tuturor.

• Valoarea mea absolută este egală cu a ta numai că este mai aproape.

• Icoana este o poartă între om și manifestarea divină și trebuie să fie deschisă mereu pentru cei ce vor să intre.

• Mă bucur pentru tine dar nu pot să mă bucur ca tine.

• Dacă reușesc să conving o mie de oameni să senchine lui Dumnezeu, este un lucru bun; dacă reușesc să fac pe unul să creadă cu adevărat, este o minune.

• Afirmaţia “scopul scuză mijloacele” este greșită numai sub aspectul că nu există scop care să justifice acele mijloace.

• In eternitatea unei clipe putem trăi pentru totdeauna o viaţă plină de diversitate.

• Cât vei crede, atât de bine te vei simţi. Durerile rămase sunt cele pe care le-ai chemat.

• Femeile mă iubesc deși le inspir un pic de teamă dar nu mă iubesc de frică.

• Dacă nu sunt de acord cu modul tău de a gândi și a te comporta, nu înseamnă că nu te respect pentru convingerea ta.

• Incerc să-i uit pe cei care mi-au făcut rău și să-i ţin minte numai pe cei care mi-au făcut bine deși este mai ușor invers.

• Eu nu fac decât să-ţi doresc binele, Dumnezeu ţi-l

va da în funcţie de credinţa ta.

• Ne uităm spre Dumnezeu cu speranţă, în loc să ne uităm în noi cu încredere.

• Cel mai simplu este să crezi, nu să vorbești despre credinţă. Dar este mai profitabil să propovăduiești ceva în care nu crezi decât să crezi în ceva care nu propovăduiești.

• Dacă înţelegi cu cât de puţin poţi fi fericit, vei trăi o veșnicie, dacă nu, vei fi nefericit o viaţă.

• Toţi mă-nvaţă cum să spun ceva, nu ce să spun; mă-nvaţă cum să fac și nu ce să fac, de aceea fac și spun ce mă duce capul, uneori, chiar dupa metoda lor.

• Afirmaţia cum că un om de excepţie aparţine unui curent sau altuia este făcută prin scoaterea unor fraze din context și, întotdeauna, în urma afirmaţiilor membrilor acelui curent sau al bunului-simţ al geniului.

• Când conducătorii lumii erau oameni deosebiţi, merita să te rogi pentru ei, acum când lumea este condusă de niște infirmi intelectual, nu ne rămâne decât: “Doamne, apără-ne!”.

• Binele pe care-l faci trebuie să fie apreciat de Dumnezeu și nu de tine și de beneficiarii acelui bine.

• Nu cred că voi putea atinge perfecţiunea în vreun domeniu pentru că viaţa este în continuă evoluţie deși pare că involuează.

• Nu păcatele oamenilor le plâng ci faptul că acestea le aduc nefericirea pe care o caută.

• Suntem cu toţii egali ca șanse și aptitudini. De modul cum le folosim depinde fericirea sau nefericirea noastră.

• Nu cred că-mi ajunge o-ntreagă veșnicie să scap de ignoranţă și prostie.

• In infinitatea și veșnicia lumii este loc pentru fericirea tuturor fără a fi necesară o plată echivalentă. In infinit

și veșnicie, totul este infinit și veșnic, chiar și clipa asta.

• Este îngrozitor să fii geniu. Viaţa îţi este guvernată și munca exploatată de cei mai proști decât tine, care te laudă atâta vreme cât le folosești și speră că le mai poţi spori confortul și te aruncă în mizerie după ce te-au stors sub pretextul că ai fost plătit pentru ceea ce ai făcut.

• Genial este acela care nu contribuie la aruncarea lumii înainte cu mulţi ani.

• Este mai lesne să admit că cineva poate face ceva mai bine decât mine decât să fac și eu acel lucru.

• Singurul meu prieten adevărat este trupul meu, dacă mă va părăsi înseamnă că i-am greșit cu ceva.

• Veșnicia nu are limite dar viaţa noastră are nevoie de marcaje.

• Când meditez, viaţa mă trage de mânecă precum un copil care dorește atenţie. Dacă o refuz se supără, dacă-i dau atenţie mă acaparează.

• Eu văd, Tu judeci: eu trăiesc, Tu ești; eu gândesc, Tu știi.

• Pot să trăiesc veșnic lăsându-mi corpul să facă ce știe adică să reîntinerească mereu.

• A fi în armonie înseamnă să mă adaptez, nu să provoc.

• Dacă omul a evoluat din maimuţă, greșeala lui a fost că și-a păstrat uneltele, din lăcomie și a pierdut credinţa că mâine va fi bine.

• Intre întuneric și lumină este numai un contrast, oamenii l-au transformat în conflict.

• Nu sunt de acord cu tine dar nu te urăsc, implicit.

• Tu nu crezi dar vrei să mă faci pe mine să cred că tu crezi iar, pe mine, nu mă interesează asta.

• Nu pot să-mi neg sentimentele pe care le-am avut și să le condamn, nu pot să-mi neg faptele și să mă lepăd

de ele, de unde frica faţă de Judecata de Apoi? Să fie un semn de necredinţă în dreptatea divină?

• Unii susţin că, fără aprobarea lor, vindecarea este luată de la diavol, fără să ţină cont că important este binele pe care-l faci, şi Dumnezeu va fi acolo să te ajute.

• Ideile mele, toate,/ pot părea ciudate/Ele mi-au venit ca un vis/ și sunt adevărate, când le-am scris.(haiku de gând)

• Nu mă bucur că am avut o idee ci de faptul că, Tu, Doamne, mi-ai oferit bucuria de a o pune în practică.

• Plătim bani buni pentru ca iluzioniștii să ne mintă frumos.

• Orice metodă de vindecare este bună dacă ai credinţă în ea.

• Numai Dumnezeu este de neînlocuit.

• Disfuncţiile organismului ca și microbii, bacteriile, virușii și alţi stimuli externi, antrenează organismul nostru să se adapteze la mediu. Noi îi ucidem cu medicamente, pentru a deveni adaptaţi la medicamente și, astfel, dependenţi de comerţ și nu de univers.

• Minunile nu trebuie să fie evidente, este suficient să faci un pas înainte într-un mod inexplicabil. Nu-i așa că-s multe minuni?

• Corpul nostru este mai deștept decât noi, el nu-și repetă greșelile.

• Dacă pot, te previn sau te apăr dar nu mă-ngrijorez pentru tine pentru că vei face, oricum, ceea ce vrei.

• Ne preocupă mai mult dacă Dumnezeu a zis ori a făcut ceva anume decât descoperirea a ceea ce trebuie să zicem sau să facem noi, azi.

• Pot explora infinitul viitor sau trecut dar cred că voi fi mai fericit explorând infinitul prezent.

• Dacă mi s-ar da posibilitatea de a-mi retrăi viaţa, aș

face-o la fel: aș iubi la fel, aș căuta fericirea la fel, aș încerca să ajut pe cei din jur, la fel, și aș crede în misterul lui Dumnezeu, la fel. In rest, câteva detalii, ar putea să difere.

• Când te vindeci datorită mâinilor mele, vorbești cu mine de ca și cum aș fi Dumnezeu. Iartă-mă că te corectez, cu Dumnezeu poţi vorbi numai prin tine.

• Aș vrea să fiu, mereu, forma prin care se manifestă Dumnezeu pentru ca El să aibă nevoie de mine.

• Doamne, Tu ești eu iar eu sunt Tu, problema este că eu nu mă găsesc pe Tine.

• Trăiesc în veșnicie de aceea trebuie să fac tot ceea ce este semnificativ pentru mine pentru a-mi aminti de mine însumi mereu. Tot ceea ce este nesemnificativ se uită.

• Nu progresul sau regresul contează, ele fiind judecate în funcţie de un anumit sistem de valori ci doar ceea ce învăţăm din asta.

• Nu vreau să te conving să faci ceea ce spun ci să te conving de faptul că poţi face tot ceea ce vrei.

• Lumea nu este religioasă, credinţa n-are nevoie de religie.

• Doamne, pentru asta te iubesc, pentru că Tu ești constanta și eu aleatoriul.

• Cu siguranţă Dumnezeu este în mine deci nu mă pot iubi pe mine fără să-l iubesc pe Dumnezeu. Nu poţi iubi un picior fără să iubești întreg corpul.

• Am ceea ce dau, ceea ce păstrez este risipit.

• Când am înţeles că dragostea pe care o dau este numai a mea, am început să revărs dragostea peste tot și mi-am dat seama că este inepuizabilă.

• Karma este ca soarta unui animal de companie care poate să-și dorească libertatea dar nu știe ce să facă cu ea.

• Dacă s-ar institui o dictatură a geniilor, poate că oamenilor le-ar fi mai bine dar tot dictatură ar fi, democraţia

egalizează în jos, crează discrepanţe sociale dar dă impresia că vulgul are importanţa sa și geniile știu asta.

• Când prostia sfidează pe Dumnezeu are lașitatea de a-și spune diavol.

• Descoperirile geniale nu duc lumea înainte ci îi oferă noi mijloace de autodistrugere.

• Cei care doresc binele semenilor sunt mai puţini decât cei ce doresc dominarea acestora dar, în mod legic, numărul celor dintâi crește.

• Nu-mi plac sistemele politice pentru că încearcă să copie puterea divină dar nu respectă regulile acesteia.

• Nu-L pot copia pe Dumnezeu, pot, numai să-i urmez învăţătura și să devin ceea ce El a dorit pentru mine.

• Este importantă concentrarea nu aflarea unei metode de a te concentra pentru că orice metodă se va dovedi, la un moment dat, depășită.

• Despărţirea n-are nici o importanţă ci numai clipa aceea infinită când suntem numai noi.

• Dacă maestrul își arată numai nemulţumirea faţă de faptele discipolului, acesta va încerca să se ferească de nemulţumirea maestrului, devenind un maestru mediocru.

• Dacă, de pe vremea lui Hristos, preoţii nu-l mai slujeau pe Dumnezeu, de ce sperăm noi că s-ar fi schimbat ceva numai pentru că ei ne spun asta?

• Ii facem lui Hristos biserici cât mai multe ca să avem mai multe locuri unde să-i nesocotim învăţătura.

• Diavolul îl consideră pe Dumnezeu rău doar pentru faptul că îi este împotrivă.

• Cel mai rău lucru este să mori după ce ai murit.

• O parte din Dumnezeu s-a făcut om şi a început să existe. In timp, s-a îndrăgostit de sine atât de mult că a uitat calea pe care a venit şi starea lui iniţială. Dar asta l-a făcut să se teamă de moarte, pe care n-o mai percepea ca

pe o reunire ci ca pe o pierdere de identitate. Acum ambele părţi caută să se regăsească şi se bucură atunci când reuşesc. Oare a fost un experiment nereuşit al Dumnezeirii?

• Femeia percepe bărbatul în două moduri: ori ca pe masculul Alfa de care se teme dar cu care doreşte să se împreuneze, ori ca pe copilul ei căruia îi poate modifica viaţa. Când îl percepe ca un partener drag, nu mai este femeie ci iubită.

• Forţarea extremă a corpului nostru într-o singură direcţie duce la epuizarea lui prin dezechilibru.

• Puterea adevărată este atunci când știi să faci, nu când faci până la epuizare, ceea ce știi.

• Următorul război va fi între sexe şi nu între popoare.

• Dacă eu mă vindec pe mine și le arăt și altora cum se face, cred că, obţin același rezultat ca atunci când m-aș neglija pe mine și aș vindeca pe ceilalţi, plus un bonus care este sănătatea mea.

• Intunericul este absenţa luminii aşa cum moartea este absenţa vieţii deci viaţa nu moare ci, doar, se mută în altă parte.

• Când nu am, nu mă-ntreb cum să fac să am din nou ci care este cauza pentru care nu-mi mai dă Dumnezeu acces la putinţa de a dobândi.

• Ceea ce am, în viaţă, este ca un salariu pe care mă străduiesc să-l merit.

• Vedem atât de des, în jurul nostru, moartea trupului încât ne mulţumim cu nemurirea sufletului.

• Tot ceea ce fac depinde de doi factori: credinţa mea și voinţa lui Dumnezeu.

• Vreau să fac să se întâmple ceva și fac un anume semn și, când acel ceva se întâmplă, exclam: “Ce semn puternic!”, în loc să mulţumesc lui Dumnezeu.

• Privit prin prisma unei vieţi sunt imuabil, privit prin prisma veșniciei sunt schimbător.

• Dacă-ţi place să primești daruri să știi că și celorlalţi le place.

• Scriu ceea ce simt la un moment dat, nu pentru a împărţi ceea ce simt ci pentru că simt nevoia să-mi amintesc acea simţire mereu. Simţirea aceea este doar a mea, pentru ceilalţi este ca un ecou.

• Strâng pumnii ca să-mi întăresc încheieturile și unii cred că vreau să mă lupt cu ei.

• De ce, dacă nu sunt de acord cu ideile cuiva și mă exprim, el vrea să mă omoare?

• Politeţea a fost și va fi o invitaţie evidentă la minciună. Din ea s-a născut diplomaţia, această minciună dusă la nivel de artă.

• De ce mă simt generos când dau ceva care îmi prisosește?

• Nu pot împărtăși o idee nici măcar celor care mă iubesc pentru că se vor simţi ori invidioși ori umiliţi. Ei nu sunt eu.

• Zeii au disipat în oameni pentru a-și muta conflictele în alt plan.

• Unele lucruri nu au fost spuse explicit tocmai pentru că nu erau adresate nimănui în afara celui care le-a spus și celor care le știau.

• Ii mulţumesc vinului pentru înţelepciunea pe care mi-o dă dar și pentru durerea de cap care-mi spune că puteam avea aceleași idei și fără ajutorul lui.

• Cineva a afirmat că răzbunarea este arma proștilor iar un altul a adăugat că este și plăcerea zeilor, întrebarea care se impune este dacă nu cumva erau amândoi oameni.

• Dacă la bătrâneţe nu ne-am pierde entuziasmul și curajul tinereţii, n-am mai fi bătrâni.

• Aruncat în cocina porcilor, diamantul nu-și pierde valoarea.

• Femeia mea dragă, eu știu ce simţi dar îmi place riscul.

• Acasă este acolo unde-ţi este sufletul pererche iar sufletul pereche este peste tot.

• Discuţia cu un copil nu este un mare lucru ci numai o mare șansă.

• Câinele meu este cel care merită cel mai mult să doarmă în pat cu mine dar nu acesta este rostul lui.

• Dacă cineva citește ceea ce-am scris, nu vreau să mă laude ci să mă înţeleagă.

• Toţi înţelepţii susţin că poţi renunţa la formele de adorare a divinităţii când ajungi s-o iubești cu adevărat, dar nimeni nu-ţi spune când ajungi la o astfel de stare.

• Intr-o lume infinită liberul arbitru nu poate fi decât infinit.

• Polii opuși se atrag pentru a se pune, reciproc, în evidenţă.

• Pot prezice întoarcerea divinităţii printre noi pentru simplul fapt că nu a plecat niciodată.

• Mă bucur că femeia are multe defecte pentru că, fiind făcută din mine, ar fi însemnat că defectele ei ar fi fost ale mele.

• Toţi evangheleștii povestesc cine a fost Hristos pentru ei, nu cine a fost Hristos.

• Iubesc sentimentul de dragoste, nu numai obiectul ei.

• Toţi preoţii din lume nu-mi pot da sentimentul că-l cinstesc, îndeajuns, pe Dumnezeu.

• Doamne, nu-ncerc să te sfidez ci caut calea spre Tine chiar dacă, uneori, greșesc!

• Nu poţi ști dacă-ţi place o mâncare fără să o guști. Cele mai multe dintre mâncărurile mele preferate, le-am respins la început. Așa e și viaţa.

• Unica datorie pe care o avem faţă de urmaşi este

aceea de a le fi servit ca un bun exemplu pe care să-l poată nega.

• Nu tindem, în meditaţie, spre negândire ci spre gândirea fără implicare.

• Furia se devorează pe sine, dragostea crează.

• Putem intra în armonie cu propriul nostru corp doar dacă trăim în el şi înţelegem că veşnicia ne este comună.

• Iubirea n-a dispărut, este, doar, copleşită de sex.

• Nu este păcat să faci un om să se simtă bine ci să faci din asta o marfă.

• Nu sunt cinstit pentru că vreau aprecierea celor din jur ci pentru că nu m-aș putea suporta eu, dacă aș fi altminteri.

• Vara-i prea cald, iarna-i prea frig iar, între timp, este ploaie sau ne simţim noi rău.

• Căutând vindecarea învăţăm atât de multe despre boli încât devenim ipohondri.

• Dumnezeu este și al celui care nu crede. Cel care nu crede se refuză lui Dumnezeu.

• Dacă, pe scena lumii, sunt un actor, vreau să fiu cel mai bun în rolul meu.

• Tot ceea ce nouă ni se pare un mister, are o explicaţie ştiinţifică, numai că ştiinţa aceea nu s-a descoperit, încă.

• Nu te caut, Doamne. Te aștept cu credinţa că sunt pregătit pentru Tine.

• Cei care cred în mine au o singură cale de vindecare, cei care nu cred au o infinitate de căi.

• Dintr-o mie de adepţi ai unei idei, nouă sute nouăzeci și nouă aplaudă și aclamă și numai unul crede și nu neapărat cel care a avut acea idee.

• Tu nu vrei să te vindeci, vrei să demonstrezi ineficienţa terapiei mele, pentru că, ceea ce faci tu mai bine, este să fii împotrivă.

• Mă cunoști demult, părerea ta este că sunt prea nevrednic pentru a primi darul vindecării şi refuzi s-o primeşti din mâna mea.

• Isus ne-a creat un handicap. Nimeni nu se mai consideră fiul lui Dumnezeu.

• Dacă nu crezi în tine însuţi, nu crezi, suficient, în Dumnezeu.

• Nu mă pot imagina separat de Dumnezeu deși, uneori, mă simt nedemn de asta.

• Problema nu este să găsim veșnicia ci să o conștientizăm.

• Dacă muncesc pentru mine sau pentru Dumnezeu este totuna. Important este s-o fac fiind fericit și pentru fericirea mea.

• Chiar dacă nu ai avut altă opţie, Doamne, decât aceea de a mă crea pe mine, tot îţi mulţumesc pentru răbdarea de a mă îndruma.

• Nu știu cum este să fii geniu dar nici nu cred c-aș vrea să aflu pentru că inteligenţa geniilor o măsoară oamenii obișnuiţi și corupţi.

• Te iubesc pentru că te iubesc, nu pentru că mă iubeşti şi tu.

• Adevărul devine relativ numai când este pronunţat de buzele oamenilor.

• Nu este neapărat necesar să trec prin mine ceea ce nu-mi foloseşte dar, dacă totuşi fac asta, trebuie să am grijă să elimin rapid.

• Înmulţindu-se peste măsură, omenirea are mai multe şanse de a se autodistruge decât de a ajunge să gândească la unison.

• Mulţi dintre cei care au atins “înălţarea” nu au fost canonizaţi şi mulţi dintre cei canonizaţi nu au atins această stare.

• Prefer să cred că sunt fiul lui Dumnezeu decât al omenirii pentru că se spune în popor vorba: ”Copilul cu multe moaşe moare cu buricul netăiat”.

• Monstrule, când vii în visul meu, vino cu dragoste şi blândeţe şi vei fi primit la fel!

• Credinţa şi nu religia te duce la Dumnezeu.

• Tată, sper că mă vezi ca pe un copil reuşit, nu perfect dar perfectibil.

• Draga mea muscă, fă-mi cea mai mare bucurie din viaţa mea, nu mă forţa să te ucid.

• Îţi pot da exemplu de o credinţă greşită: aceea că nu poţi să te schimbi.

• Tu nu vrei să te vindeci, vrei să fii compătimit pentru că suferi.

• Crezi în prea multe lucruri pentru prea scurt timp.

• Buşumează-ţi corpul ca pe un cal drag, pentru asta s-a inventat masajul.

• Nu pretind că ceea ce spun este adevărat ci numai că sunt sincer.

• Dacă mă-ntrebi, îţi voi spune ceea ce cred cu adevărat, dacă nu mă-ntrebi, tac.

• „Adevărul ustură şi minciuna gâdilă”, obişnuia să spună tatăl meu.

• Nu poţi să-ţi faci o meserie din a vindecă pe alţii pentru că fiecare se vindecă singur dar nu a aflat încă.

• Dacă te-ai făcut preot pentru a trăi mai bine, întreabă-te dacă nu l-ai minţit pe Dumnezeu. Şi nu-i bine să lucrezi la un stăpân pe care l-ai minţit la angajare.

• Nu vreau să devin un patriarh ci un veşnic novice.

• Inţeleptul ştie că ceea ce spune el va fi contrazis cândva şi, de aceea, nu caută discipoli ci adversari.

• Nu vreau să mă extind atât de mult încât să nu las pe alţii să crească ci să cresc împreună cu semenii mei.

• Chiar dacă nu fac, totdeauna, cum vrea Dumnezeu, mă străduiesc să fac ceea ce vrea Dumnezeu.

• Sigur am greşit în viaţă dar îmi asum greşelile, nu mi le scuz şi nici nu le ascund.

• Filosofia mea este să merg înainte privind, cu respect, înapoi.

• Toţi cei care au fost trăiesc în memoria mea în deplină armonie.

• Credinţă, este atât de uşor s-o spui şi atât de greu s-o ai.

• Eu te-ajut să te ajuţi, nu fac nimic în locul tău.

• Dacă, din viaţa ta, nu poţi să-ţi aminteşti decât ceea ce-a fost urât şi rău, nu ai dreptul să ceri asta şi copiilor tăi şi nu-nţeleg de ce vrei să ţi-o prelungeşti.

• Instituţiile de caritate se ocupă de copii fără părinţi şi de bătrâni fără părinţi.

• Nu trebuie să-mi împovărez copiii cu necazurile mele ci să-i chem numai la bucurii.

• Îmbătrânim când învăţăm pe alţii să facă ceea ce trebuie să facem noi.

• Când văd, în jurul meu, burţi grase, priviri goale şi agitaţie fără rost, mă-ntreb dacă am evoluat din sau către maimuţă.

• Trăiesc viaţa mea, nu pe cea indicată de alţii.

• Simbolul reînvierii este bobul de grâu, nu întregul lan.

• Eu nu renunţ la ideea că te poţi vindeca, tu trebuie să nu renunţi.

• Bunicii se înţeleg cu copiii pentru că au învăţat să ierte, părinţii sunt necesari pentru ca cei din urmă să afle că nu totul se iartă.

• Ca bărbat, sunt de acord cu ceea ce spui, tu, mamă, dar sunt altfel.

• Privesc cerul pentru frumuseţea lui nu pentru că sper să-L văd pe Dumnezeu acolo.

• Primesc durererea, ca pe un semn al vindecării dar nu o doresc drept o stare permanentă.

• Nu trăiesc numai pentru a LUA DIN UNIVERS CEEA CE-MI TREBUIE CI ŞI pentru a da ceea ce-mi prisoseşte.

• Stiu câte boli sunt în lume şi, uneori, şi tratamentele lor dar, în lume, sunt oameni şi ei trăiesc diferit fiecare boală.

• Asiaticii au stabilit că nu trebuie să reproşezi nimic părintelui tău timp de doi ani de la moartea sa, eu am constatat că nu am ce reproşa tatălui meu în veac.

• Dacă vrei să-ţi faci rău, eu nu te pot opri, pot, numai, să-ţi limpezesc mintea.

• Iţi mulţumesc, Doamne, că m-am născut din părinţii mei.

• Eu nu sunt vindecătorul ci vindecarea ta, dacă ai încredere în mine.

• Să te fereşti de furia omului blând!

• Prietenii de la distanţă te apreciază, cei de aproape te invidiază.

• Oamenii se tem că, la Judecata de Apoi, Isus va veni să se răzbune şi nu să-şi continue opera, aşa că-şi pregătesc apărări mincinoase nu uneltele cu care să-l ajute.

• Incerc să fac, în felul meu, ceea ce cred eu că vrea Dumnezeu, nu ceea ce-mi spui tu că vrea Dumnezeu.

• Nu există vampiri energetici, există oameni care pot să te convingă să găseşti numai răul din viaţa ta.

• Cred în ceea ce fac şi fac ceea ce cred.

• Admitem că Dumnezeu ne-a făcut după chipul şi asemănarea Lui dar îl tratăm ca şi cum noi L-am fi făcut după chipul şi asemănarea noastră.

• Prefer să păstrez în memorie frumosul şi să râd de ceea ce-i urât decât să fac invers.

• Decât să mă laude milioane de mincinoşi, mai bine să-mi spună un om adevărat ce-am greşit.

• Cei care mă-nţeleg îmi vor cântări spusele cei care nu mă înţeleg vor ajunge, mai târziu, la aceeaşi concluzie.

• Sunt oameni proşti şi slugarnici care se cred stăpânii deştepţi ai celorlalţi.

• Ne autocondamnăm să vedem numai Sisifii, Icarii şi Meşterii Manole, în loc să-i vedem pe cei care au reuşit fără sacrificiu ori pentru că suntem masochişti ori pentru că nu este spectaculos cand ceva îţi iese din prima.

• Unora dintre noi ni se pare că suntem isteţi, pontoşi şi spontani, alţii sunt aşa, drept pentru care îi invidiem.

• Eu trebuie să fac ceea ce cred că este bine şi corect. Cum va fi perceput ceea ce fac este treaba lui Dumnezeu.

• Scriem numele lui Dumnezeu cu literă mare pentru că-L cinstim cu adevărat sau numai pentru că ni se pare că-L putem măguli?

• Toxinele, viruşii şi bacteriile sunt stimulii externi ai organismului care, eliberat de ei, nu-şi va mai găsi locul în lume.

• Pentru a trăi veşnic trupul meu trebuie să fie într-un echilibru activ, adică nu lipsit de toxine ci fiind capabil să le gestioneze şi să le elimine eficient.

• In drumul meu spre propria înălţare, ajut pe toţi dar nu plâng pe nimeni.

• Unii oameni au o viaţă atât de fadă, încât se hrănesc, doar, din compasiunea pe care o cerşesc pentru bolile pe care le caută singuri.

• Toţi ştiu cum fac, eu nu ştiu decât ce fac.

• Dacă te simţi robul lui Dumnezeu, câştigă-ţi, nu-ţi cerşi eliberarea.

• Nu încerc să fecundez un ovul sau să obţin o relaxare, populaţia lumii este, si aşa, prea mare şi insensibilă, încerc să-mi fac partenera să se simtă bine.

• Pentru tine sunt ceea ce vrei tu să fiu, pentru mine ştiu ce vreau să fiu.

• Despre cineva care a scris ceva, aflu din ceea ce-a scris, nu din ceea ce-au scris alţii despre el.

• Dumnezeu este cuvântul CREDINŢĂ.

• Nu vreau să-mi aduc trupul la starea de curăţenie perfectă ci să-i menţin, continuu, capacitatea de adaptare şi autocurăţare.

• Necredinţa începe cu: ” Da, dar…”.

• Nu privesc înălţarea mea ca pe o trecere la inactivitate beatică ci ca posibilitatea de a face ceea ce trebuie la un alt nivel.

• Viaţa mea este un ansamblu de activităţi fizice şi psihice menite să mă facă adaptabil mediului înconjurător.

• Am tot ceea ce-mi trebuie, singurul lucru care-mi lipseşte este vindecarea ta.

• Suntem perfecţi pentru scopul nostru dar trebuie să ne descoperim scopul şi perfecţiunea.

• Cred că este vremea ca spiritul nostru să admită că trupul care-l poartă nu este un sclav ci un prieten, altfel devine un parazit prost care-şi omoară gazda.

• Incerc să fiu în armonie şi să mă adaptez lumii în care trăiesc nu unei lumi ideale.

• Nu există obligaţia de a fi bun ci, numai, opţia.

• Puterea cuvintelor mele este dată de gândul din spatele lor nu de gesturi goale.

• Nu vreau să învăţ cum să evit un eveniment viitor neplăcut ci să-nvăţ cum să-l înfrunt sau să fac să nu se întâmple.

• Nivelurile evoluţiei lumii noastre sunt cercuri con-

centrice care se rotesc perpetuu în jurul axei. Evoluează cei care au acumulat energia necesară pentru a trece la nivelul următor unde vor intra în rotaţia acelui cerc şi se vor dezvolta la acel nivel, apoi... Modelul atomic este baza, infinitul spaţio-temporal este dimensiunea.

• Evoluţia nu ţine seama despre cui îi este bine sau rău ci de polaritatea universală. Omul a inventat binele şi răul de când se crede buricul universului.

• Azi înseamnă fereastra asta de timp cu trecutul şi viitorul ei.

• Constat, cu stupoare, că nu am timp, cu toate că nu fac nimic.

• Inălţarea este puterea de a te simţi liber în faţa forţei divine, fără a o sfida.

• Pentru a ajunge să ai propriile tale reguli trebuie să te supui celor existente.

• Spiritul este nobil prin sine, servitorii lui trebuie să fie modeşti.

• Am ajuns la concluzia că scriu numele divinităţii cu litere mari din dorinţa aceea de a-i intra în voie prin linguşire şi m-am hotărât să n-o mai fac, nu mărimea literei ci puterea respectului şi credinţei dau dimensiunea.

• Cei care fac ceva sunt invidiaţi de cei care nu fac iar cei care nu fac sunt maeştri în inventarea unor motive de a nu face, care să-i pună pe cei care fac într-o lumină hilară sau proastă.

• Libertatea adevărată este puterea de a-ţi urmări ideile fără a te încadra în şabloane…

• Cred că cea mai mare problemă a mea apare atunci când consider munca obişnuită o corvoadă.

• Nu ceea ce furi de la mine contează ci faptul că-ţi baţi joc de prietenia pe care ţi-o port.

• Nu este de mirare că te superi atunci când te critic, nu-nţeleg de ce mă supăr eu…

• Dumnezeu ne-a lăsat să facem lucrarea sa, o putem face bucuroşi sau trişti dar, oricum, o facem.

• N-am nimic să-nvăţ pe alţii, am numai de învăţat de la toţi.

• Dumnezeu a creat lumea în şase zile şi s-a aşezat să se odihnească; noi am fost creaţi pentru a avea grijă de lumea lui, în această zi şi nu facem faţă.

• Nu ştiu ce-nseamnă înălţarea şi nici nu cred în definiţii dar aş fi bucuros să o ating pentru a o recunoaşte.

• Sunt mai încet în autovindecare pentru că nu mi-am recăpătat, încă, încrederea în trupul meu.

• Binele universal nu înseamnă binele fiecărei fiinţe în parte.

• Meritocraţia are un singur defect, acela că nu poţi stabili cine este cel ce-i va alege pe merituoşi. De aceea există Dumnezeu.

• Diavolii oamenilor albi sunt negri iar al celor negri sunt albi, rasa galbenă a rămas fără diavoli.

• Câinele singur este mai liber, însă are nevoie de haită ca să lase urmaşi dar, când te-mbată libertatea, nu te mai gândeşti la perpetuarea speciei.

• Prietene trup, nu mai vreau să ştiu cum faci ceea ce faci, mi-e suficient că eşti prietenul meu şi ne ajutăm unul pe celălalt, la greu.

• Imi doresc nemurirea şi o voi căuta chiar dacă voi muri încercând.

• Dacă am fost de folos lui Dumnezeu, în viaţa asta, înseamnă că mi-am îndeplinit misiunea, restul este timpul meu liber dar cum pot şti eu ?

• Timpul este un joc în imensitatea veşniciei reale.

• Nu mă grăbesc, am o veşnicie la dispoziţie.

• Am scris multe cugetări şi, poate, numai una este adevărată dar nici eu nu ştiu care. Asta este farmecul vieţii, mă îndeamnă să mai caut.

• Copii fiind, Dumnezeu ne-a dat, în dar, lumea şi noi, în loc să ne bucurăm de frumuseţea ei, am început s-o desfacem în bucăţi, să aflăm de ce merge. Rămâne întrabarea dacă Dumnezeu ne va lua darul sau ne va da altul în loc, aşteptându-se să ne deşteptăm.

• Dumnezeu ne-a făcut după chipul şi asemănarea Lui şi, acum, caută, în noi, chipul şi asemănarea Lui.

• Nu mă interesează cauza necazurilor altora ci numai ceea ce-mi provoacă mie fericire.

• Tu ai o idee, ceilalţi o preiau şi o transformă în obsesie iar obsesiile devin legi.

• Eu încerc să-i ajut pe cei pe care nimeni nu-i ajută.

• Te pot ajuta să te vindeci dar nu pot fi, mereu, lângă tine ca să-ţi păstrez vindecarea.

• Dacă doreşti binele oamenilor, nu este nevoie să-i stăpâneşti pentru că nu ştii ce consideră ei a fi bine.

• Dacă nu-ţi doreşti un gând, nu-l combate, înlocuieşte-l!

• N-am de ce să mă apăr, las totul să treacă prin mine, dacă mor, vreau să mor deschis lumii, dacă nu mor, vreau să trăiesc în pace.

• Dacă nu mă cauţi, am să vin.

• Când faci ceea ce-ţi place, nu oboseşti şi nu îmbătrâneşti.

• Nu trebuie să câştigăm nimic, în timpul vieţii noastre, câştigul este însăşi viaţa noastră.

• Fiecare copil se bucură când îşi descoperă mâinile cu toate că au făcut-o toţi cei dinaintea lui.

• Nimeni nu trebuie pedepsit pentru convingerile sale dintr-un anumit moment pentru că, oricum, şi le va schimba.

• Nu fac nimănui bine, dacă nu-mi cere, pentru că nu ştiu care este binele lui dar nu doresc nimănui răul.

• Dacă ceva nu-i bine pentru mine nu-nseamnă că nu poate fi bine pentru altcineva.

• Nu te urăsc deşi consider că-ţi meriţi soarta.

• Nu contează câţi copii am ci câte idei.

• Dispreţuim „placebo” cu toate că aduce vindecarea fără a avea contraindicaţii, efecte secundare sau reacţii adverse.

• De sărbătorile sfinţilor sunt cinstiţi oamenii care le poartă numele.

• Pentru că simţim plăcerea de a fuma, dăm vina pe tutun, droguri şi alte ierburi; pentru că simţim plăcerea de a mânca dăm vina pe mâncăruri; pentru că simţim plăcerea de a bea dăm vina pe băuturi; pentru orice plăcere a noastră dăm vina pe lucruri, în loc să ne autoeducăm dependenţa de plăceri.

• Dacă se-ntâmplă ceva este pentru că Dumnezeu a permis, nu pentru că eu am vrut.

• Dacă, cumva, cineştiecine va spune că am vrut să spun cineştiece, află că părerea ta este cea mai bună chiar dacă nu-mi este favorabilă.

• Cei ce se consideră bătrâni, îşi amintesc întâmplări din trecutul îndepărtat cărora le-au dat un tâlc, întâmplărilor recente nu le-au găsit, încă, tâlcul şi, de cele mai multe ori, nu trăiesc să-l găsească.

• Imi văd interesul de moment dar nu văd imaginea de ansamblu. Oare, nu acesta este modelul percepţiei mele asupra lumii?

• Dacă nu mi-e frică de Dumnezeu, cum crezi că-mi poate fi frică de tine. Pe amândoi vă iubesc.

• Nu sunt neîndemânatec, sunt priceput în a face lucrurile invers decât ceilalţi.

• Cei care se plâng de faptul că ziua are numai 24 de ore sunt ori leneşi ori retardaţi mintal. Nu lungimea zilei ci plinătatea clipei ne dimensionează.

• Imi caut nemurirea, nu lipsa vieţii pentru că vreau să trăiesc fiind una cu veşnicia nu veşnic în nemişcarea mea.

• Este interesant că, pe cel care te ajută dezinteresat, îl ignori, iar celui care te persecută i te supui umil şi linguşitor.

• Poate că unele dintre cugetările mele par a-ţi fi adresate. Fii sigur că aşa este.

• Realitatea care există independent de noi, devine subiectivă, dacă o putem percepe.

• Pentru mine, omul, orice adevăr obiectiv este subiectiv.

• Copiii nu mint, ei îţi spun ceea ce vrei să auzi.

• Intreabă-te de ce un lucru, uşor pentru altul, este greu pentru tine?

• Decât să te-mbraci ca un bătrân, mai bine să gândeşti ca un tânăr, să te porţi ca un om de lume şi să vorbeşti ca un înţelept.

• Tot ce scriu eu, gândeşti şi tu, numai că eu scriu.

• Cine eşti tu să-mi spui mie cine sunt?

• Si apa măreste burta, dacă bei prea multă.

• Tot ce scriu, azi, cu încântare, mâine va deveni derizoriu.

• Ne considerăm bătrâni si obosiţi pentru că ne raportăm la timpul considerat trecut cu toate ca admitem, ca lege, relativitatea şi infinitatea timpului.

• Sunt supărat că nu pot face un anume lucru, cu toate că ştiu că acel lucru poate fi făcut de oricine.

• Cred că pot face ceva mai bine. In raport cu ce?

• Iţi cer să faci cum spun eu. De ce-ai face?

• Doamne ajută-mă să-Ti fiu de folos.

• Am atins cunoaşterea supremă, stiu că nu stiu nimic.

• Ti-e frică să faci ceva pentru că s-ar putea să mori dar vei muri oricum; ţi-e frică să mori mai devreme dar ce înseamnă mai devreme?

• Mă-ntreb ce-ar fi mai folositor semenilor mei, să găsesc o idee care să-i arunce, nepregătiţi, înainte sau să-i ajut să facă primul pas pe un drum nou şi lung.

• Iubito, mă-ntreb dacă te iubesc pe tine sau starea de bine pe care o am în prezenţa ta?

• De milenii oamenii încearcă să găsească nemurirea sufletului sau a trupului. De ce nu, împreună, nemurirea sufletului în trup?

• Te iubesc pentru că mă iubesti sau îmi place, numai, cum arăţi?

• Când beau sunt mai sincer, mai bun, mai creativ sunt entuziast dar, când mă trezesc din beţie, sunt un om, azi.

• Copacule, nu este o fericire că sunt conştient de mine pentru că mă doare când te ucid pentru nevoile mele.

• Sunt oameni care mă privesc de ca şi cum aş fi infailibil dar conştiinţa propriei mele valori îmi spune că sunt, numai, ceea ce vor ei să fiu.

• Dacă Dumnezeu a creat oamenii ca pe o lucrare de atelier, la şcoală?

• Nu ştiu despre nimic dacă este bine sau rău, tocmai pentru că am discernământ, dacă nu gândeam, totul ar fi fost bine.

• Prietene drag, nu mă aflu aici pentru a-ţi oferi răspunsuri ci pentru a te ajuta să găseşti întrebări al căror răspuns să merite să-l cauţi.

• Omul bogat are bani să-si cumpere orice dar, niciodată, deajuns.

• Am constatat că este foarte greu să mă imaginez ca un punct în mijlocul unui spaţiu infinit dară-mi-te să concep infinitul din interiorul acestui punct.

• Paranoia este un drog produs de propriul nostru corp, crează dependenţă şi nefericire.

• Vorbesc cu soţia mea şi nu mă ascultă, ridic glasul şi-i dau motivul să nu mă asculte.

• Nu minciuna mă îngrijorează ci capacitatea mea de a o considera adevăr.

• Aşteaptă-te să plătesti răul făcut cu intenţie chiar dacă nu faţă de mine.

• Viaţa, o acoladă a morţii, a stării de nefiinţă este totul în nimic. (Găbiţa)

• Când moare un om ne interesează mai mult cum a murit decât ce-a făcut, în viaţă.

• Un copil a spus că Dumnezeu este extraterestru şi toţi l-au contrazis de parcă ar fi ştiut cineva ce este Dumnezeu.

• Dacă drumul spre nemurire este prin moarte, eu vreau să-l încerc prin viată chiar dacă se va dovedi mai obositor.

• Mă consideram deştept dacă găseam calea cea mai scurtă spre o realizare fără să-mi dau seama că, pe calea mai lungă, aveam mai multe de învăţat.

• Ca să fiu mulţumit de ceea ce am scris ar trebui să scriu o carte la o mie de ani. Si, nici aşa, nu sunt sigur.

• Cu aceeaşi minte cu care admitem infinitul, încercăm să-l compartimentăm. Orice compartiment este un infinit în infinit şi nu-l putem cuprinde cu mintea limitată. In consecinţă, mintea este infinită, în infinit. Este logic dar de neînţeles.

• Nu-mi fi atât de ostil, mă iubeşti dar n-ai aflat, încă!

• Durerea ta este si a mea, bucuria ta este şi a mea. Nu cumva tu eşti eu pus într-o altă ipostază?

• Poţi să trăieşti cum ţi-e scris sau cum vrei tu pentru că nu ştii ce ţi-e scris.

• Ti se pare că visele tale sunt premoniţii. Eşti infatuat, sunt, numai, vise.

• Vreau să ştiu şi ştiu, vreau să fac şi fac, vreau să trăiesc şi nu mor. E-atât de simplu că nu-mi vine să cred şi, pentru că nu cred, mor.

• Soarta este atunci când eu îţi spun cum este bine să faci şi tu faci cum vrei.

• Nu ştiu cine sunt dar nu sunt: o sumă de bani, o

carieră, un conducător, un sfânt sau ceva ce străluceşte.

• Admitem că Dumnezeu este, în egală măsură, în noi ca şi în afara noastră dar Îl căutăm numai în afara noastră.

• Eu pot muta munţii dar tu nu trebuie să mi te supui din cauza asta.

• Ne temem de ceea ce nu trebuie şi nu ne temem de ceea ce trebuie.

• De cele mai multe ori reuşim să fim toxici pentru noi înşine.

• Nu ne maturizăm, luăm joaca în serios.

• Diferenţa dintre om şi Dumnezeu este aceea că Dumnezeu nu se crede om.

• De când mă ştiu, m-am străduit să nu fiu un om deosebit.

• Am foarte multe lucruri de făcut şi aş vrea să fie si mai multe căci mă bucur că am ce să fac.

• Vezi un gândac pe un perete şi te uiţi, cu ură, la el. De ce?

• Imi menţin mintea tânără pentru a-mi convinge trupul să-i urmeze exemplul.

• De ce-aş trece dincolo dacă n-am epuizat experienţele de aici?

• Doamne, vreau o avanpremieră cu ceea ce va fi dincolo, nu o reclamă.

• O femeie a spus „Da, mamă, sunt beată”. Mai tare ca milioane de bărbaţi.

• Eu vreau să-ţi arăt un drum mai scurt, în viaţă, dar tu nu vrei să-l vezi şi ai dreptate.

• Mă uit în ochii mei si te văd. Eşti nu frumos ci minunat!

• Aş fi vrut să scriu tot ceea ce am uitat. Asta mă face viu.

• Mă-ntreb de ce nu-mi dă Dumnezeu. Pentru că, dacă mi-ar da, n-aş crede.

• In infinitul dragostei nu te poţi înlocui cu nimic rău.

• Singura valoare a ceea ce-ţi dau este că vine de la mine.

• Când îmi pun în minte ceva mă comport de ca si cum s-ar fi realizat deja.

• Soluţia nemuririi nu trebuie s-o cauţi, las-o să vină.

• Nu mă gândesc cum să fac dar fac cu bună intenţie şi nu regret după.

• Dacă sunt visul cuiva, sper să fiu un vis care să-i placă.

• Dacă ai sentimentul că nu mă meriţi, încearcă să mă meriţi sau lasă-mă.

• Dacă eu sunt o iluzie, trebuie să existe o cale ca să devin realitate.

• Stiu şi pot să fac ceea ceea ce faci tu dar nu este asta ceea ce ştiu şi pot să fac cel mai bine.

• Trebuie să conştientizăm că infinitul nu a pornit de la un atom ci atomul este infinitul dar, această conştientizare nu se va gândi ci se va percepe, probabil, cu toate simţurile şi mintea, simultan.

• Din tot ceea ce primesc opresc ce-mi trebuie, din tot ceea ce am dau ce-mi prisoseşte.

• Ceea ce eu am acumulat vreau să-ţi transmit. Nu te simţi vinovat pentru că nu vrei să primeşti!

• Lumea este bolnavă de boli.

• Dacă eu voi reuşi să concentrez tot ce ştiu, tu vei putea broda, pe asta, tot ce vei dori.

• Iubito, de ce condamni acum ceea ce-ai iubit, la început?

• Nu dori să fii mai mare ca mine! Suntem egali!

• Nu vreau să-mi demonstrezi nimic şi nici nu vreau să-ţi dau lecţii. Vei şti.

• Eu îţi spun. Tu vei şti când vei ajunge la concluziile tale.

• In momentul în care mi-am pus în gând să câştig jocul pentru ca lumea să mă admire, i-am pierdut toată frumuseţea.

• In imensitatea lumii, sunt un nimic cu formă.

• Ce ţi se poate întâmpla când faci ceva, cu gând bun? Nimic rău.

• De ce oare, când unul are nevoie de tandreţe, celălalt i-o refuză?

• Sunt singurul căruia îi pasă dacă mor sau trăiesc, dacă sunt sănătos ori bolnav, dacă sunt fericit sau nefericit, ceilalţi sunt ocupaţi.

• Scoala vieţii este singura şcoală care contează, pentru mine. Şi Dumnezeu este singurul profesor a cărui apreciere o doresc.

• De ce crezi că, atunci când dau eu, înseamnă că am prea mult iar, când ar trebui să dai tu, eşti sărac?

• Susţineam că nu există păcate. M-am înşelat, păcatul este greşeala săvârşită cu intenţie.

• Când începi să-ţi plăteşti păcatele îţi amintesti de Dumnezeu ori ca să-l înjuri ori ca să te rogi. In rest eşti ateu.

• Ii cerem lui Dumnezeu să fie bun, harnic, darnic să facă totul pentru noi, să-nchidă ochii la păcatele noastre şi câte altele. Dar de când avem noi dreptul să-i cerem?

• Ceea ce este minunat este, nu numai darul de a vedea frumuseţea lumii ci şi acela de a crea frumos. De ce-aş crea urâtul? Ca un contrast?

• Frumuseţea şi armonia aparţin locului. Noi ne bucurăm de ele dar dorim, în permanenţă, posesia locului. De aici şi până la marile camapanii de cucerire nu e decât un pas.(Găbiţa)

• Nu mai cred. Sunt convins.

• Animalele nu mint. Minciuna este atributul vorbirii.

• Dacă s-ar interzice mâncatul prăjiturilor în locurile publice, am vedea mulţi oameni mâncând prajituri în WC.

• Gândeşte-te că toate lucrurile din lume sunt ale tale şi că, doar, te foloseşti de câteva. Astfel nu vei mai intra în panică atunci când se termină ceva în casă ori când pierzi ceva.

• Ne temem de curent asa cum se temeau cei din evul mediu de apă. Mereu, căutăm, în exterior, explicaţia slăbiciunilor noastre interne. Mintea noastră este o putere care ne poate răni sau vindeca, ne poate ucide sau face nemuritori.

• Incerc să învăţ lent şi temeinic modul cum pot să intru în armonie cu mine şi cu lumea pentru că numai aşa voi ajunge la credinţa izvorâtă din convingere şi nu din frică de necunoscut.

• Tăranul nu-ţi spune, niciodată, tot cea ce ştie de frică să nu se facă de râs că nu ştie prea multe dar, întotdeauna, ştie mai mult decât crezi tu că ştie.

• Toate cele, în lumea asta, mor. Noi, fiind constienţi de asta, încercăm să nu murim, acesta fiind cel mai inutil lucru sau scopul pentru care am fost creaţi. Pentru a demonstra că nemurirea nu există sau că există. În economia universală, şi noi, avem un rost.

• Te-ai întrebat, vreodată, dacă nu cumva, pentru o fiinţă dintr-o altă dimensiune temporală, viteza melcului este limita supremă?

• O vrabie a căzut în burlanul de scurgere al casei vecine şi a murit încercând să iasă prin locul prin care căzuse. Dacă urma calea apei, ar fi trăit.

• De ce trebuie să concepem Androginul ca fiind un tot format din două părţi egale? Poate lipsi numai un ciob din ulciorul perfect.

• In drumul tău, poţi spune că eşti tras înapoi de soţie, copii, lume dar ele nu fac decât să te impulsioneze să mergi înainte. Iţi mulţumesc, Doamne, îţi mulţumesc!

• Spune tu, căsuţa mea, ce eram noi doi fără iubire?

• Se spune că, în umbra copacilor mari nu creşte ni-

mic dar nu-i adevărat, cresc plante mici care sporesc măreţia copacului şi o completează.

• Dacă vom spune lucruri deştepte, lumea ne va privi pe noi ca fiind deştepţi şi va uita lucrurile spuse de noi.

• Eu sunt un instrument al inteligenţei şi nu inteligenţa un instrument al meu.

• Toţi câinii înhămaţi la o sanie îl invidiază pe câinele din frunte, pe motiv că trage cel mai puţin dar nu socotesc faptul că el trebuie să alerge mai repede.

• Condamnă-ne, Doamne, să nu uităm frumosul pe care ni l-ai dat dar nu fiecare în parte ci CU TOTII, IMPREUNA.

• Tot ceea ce ştim ştie şi Spiritul universal. Cui pasă de ceea ce spunem?

• Suntem ca orbul vindecat de Isus, spălându-i ochii, trebuie să înlăturăm murdăria din ochii noştri pentru a vedea frumuseţea lumii din jur.

• Toţi suntem fiii lui Dumnezeu, ca şi Hristos, aşa că hai să fim hristoşi nu diavoli!

• Vine, din nou, iarna. Am şaizeci de ani, fir-ar să fie şi vine, din nou, iarna!

• Nimic nu-i mai scump decât glumele de care se râde.

• Agresivitatea este specifică imbecilului care nu are minte să caute altă soluţie. Este valabil şi pentru mine.

• Inaintarea în vârstă nu înseamnă apropierea de moarte ci îndepărtarea de momentul în care te-ai născut.

• Gândeşte-te că, dacă n-aş mai fi, n-ai mai avea pe cine să certi.

• Dragostea nu ne face perfecţi ci ne ajută să arătăm unul altuia partea cea mai frumoasă din noi.

• Nu mă opun jocului, merg în sensul lui. Scopul fiecărui joc este ca cineva să-l câştige.

• Tu ştii, eu uit, tu poţi, eu fac, tu eşti, eu sunt alături de tine.

• Mi se atrage atenţia să nu spun „ ultima mea carte”

dar este ultima pentru că, după ea urmează un alt început.

• Invăţ încet pentru că am o veşnicie pentru a învăţa totul.

• Când eram copil, partenerii mei de joacă voiau să aibă roluri numai de personaje pozitive. Eu am acceptat să joc roluri negative, numai ca să-i fac să se bucure.

• Umilinţa pe care o simţi nu este atitudinea celorlalţi faţă de tine ci răspunsul lor la faptul că ai renunţat la demnitatea ta de om liber.

• In viaţă nu există plăceri ci, numai, activităţi. Dacă vei reuşi să le faci plăcute, vei fi vesel, dacă vei reuşi să le faci plăcute si corecte vei fi fericit.

• Credem că vorbim cu morţii dar morţii sunt plecaţi în Dumnezeu iar Dumnezeu este în noi. In consecinţă vorbim cu noi înşine.

• Mereu am căutat sursa bolilor şi a vindecării în exteriorul meu ca să constat că, în mine, este şi boala şi vindecarea.

• Dacă am mâncat ceva şi mi-a făcut rău, înseamnă că nu trebuia să mănânc aşa de mult.

• Dacă mă întrebi cum pot să am încredere în corpul meu, îţi răspund: „Cum poţi să nu ai?”.

• Socotesc viaţa în anii care au trecut pentru că nu văd un sfârşit ci, mereu, ceva nou de făcut.

• Afirmaţia nu este bună, trebuie să ajungi la ea prin negarea negaţiei ca s-o recunoşti.

• O bibliotecă este plină de cărţi cu idei modeste care ne-ar ajuta să ne dezvoltăm, noi căutăm propria glorie si bibliotecile mor.

• Dacă eu sunt binele meu suprem, toţi sunt la fel. De ce-aş dori să-i schimb?

• Vreau să trezesc Dumnezeul din tine nu să-ţi dau propriul meu Dumnezeu.

• Oricât de mulţi am fi, când ne înţelegem între noi,

avem loc suficient. Dacă suntem doi si ne certăm nu încăpem în univers.

• Modestie înseamnă să nu crezi că ştii tot ce ştiu corpul tău şi Dumnezeu.

• Nu frigul ci frica de frig ne-mbolnăveşte, nu moartea ci frica de moarte ne ucide.

• Binecuvântez realitatea de dincolo de spaţiu şi timp tocmai pentru că am nevoie de ea dincolo de spaţiu şi timp.

• Binecuvântează, Doamne, această lume cu mine în mijlocul ei!

• Iţi mulţumesc, Doamne, că exişti pentru ca eu să pot evolua către binele pe care-l reprezinţi!

• Dacă tu împărtăşeşti ideea mea, este a ta.

• Dumnezeu mă iubeste şi asta este minunat pentru că si eu iubesc ideea de Dumnezeu pe care nu mi-l pot imagina corporal.

• Dacă Dumnezeu este binele suprem care se îmbogăţeşte, aş vrea să fiu şi eu, un strop din această bogăţie.

• Nu-i poţi face rău binelui.

• Mă mulţumesc cu ceea ce am făcut şi cu dorinţa mea de a mai face şi nu mă gândesc la ce-am greşit pentru că am avut numai dorinţa de bine.

• N-am nevoie de nici o apărare: eu mă pot apăra, imperfect, în acest timp şi spaţiu, Dumnezeu mă apără, perfect, în infinit şi eternitate.

• Nu dăruiesc pentru morţi, pentru a-mi spăla păcatele sau pentru nu stiu ce alt motiv ci pentru că asta mă face fericit.

• Spui că te-a muşcat un câine şi, de atunci, ţi-e frică de câini si vrei să-i omori. Sunt mulţi oameni care ţi-au făcut rău si nu-ţi vine să te sinucizi.

• Lasă lumea să vadă strălucirea din tine, nu crea faţade luminoase pentru alţii când în tine este beznă.

• Te iubesc pe tine aşa cum mă iubesc pe mine sau

mă iubesc pe mine aşa cum te iubesc pe tine? Nu contează, în ambele cazuri ştiu cum să mă iubesc pe mine.

• Dacă nu condamn pe nimeni nu-nseamnă că sunt de acord.

• Draga mea, îmi spui cum să-ţi vorbesc, cum să mă comport cu tine, cum să te iubesc dar uiţi că tot farmecul este să le fac în felul meu.

• Totul este în continuă mişcare. De asta nu există vindecare ci numai stare de echilibru.

• Nu vreau să schimb trecutul şi nici viitorul ci numai să-mi bat tarele şi să evoluez către bine iar, pentru asta, trebuie să-mi amintesc de mine care am fost.

• Cresc până când voi ocupa universul care mi-a fost repartizat, în consecinţă cresc veşnic.

• Esenţa este că se poate, ideea este că nu trebuie să modific lumea ci, numai pe mine însumi, pentru a mă adapta în mod armonios.

• Nu pot polua apa sau aerul ci le pot face, numai, improprii consumului meu. Tot ceea ce pot polua este gândul bun.

• Cuminţenia pământului este căţelul meu, după ce a făcut o boacănă.

• Este minunat să mori pentru o cauză nobilă dar este util acelei cauze să trăieşti, ca să poţi să contribui la îndeplinirea ei.

• Dacă moartea este definitivă şi implacabilă nu-mi rămâne altă solutie decât să nu mă tem de ea.

• Nu cum va fi anul viitor este important ci cum vei fi tu în acest an.

• Sfânt eşti, Doamne, şi toate ale tale sunt sfinte, tâmpit sunt eu când nu mă bucur de ele!

• Iţi spun că este bine să dai din ceea ce ai dar nu pot să te fac să simţi plăcerea de a dărui şi atunci învăţătura mea este inutilă.

• Când simt iubirea pisicii sau a câinelui este valoroasă pentru că nu este exprimată în cuvinte.

• Dragul meu, Adam, dacă ai muşcat din fructul cunoaşterii trebuie s-o duci până la capăt. Adam sunt eu...

• Imi pun acasă tot binele din lume şi aşa îmi place, mereu, să mă-ntorc acasă.

• Cum îşi poate imagina fericirea cineva care n-a cunoscut-o? De asta imaginea Raiului este imperfectă.

• Nu-ţi pot dărui fericirea mea oricât de mult aş vrea dar pot să te-ndrept către fericirea ta proprie.

• Vindecarea mea este atât de personală încât nu o pot obţine decât eu însumi.

• Diferitele ştiinţe de specialitate au grupat oamenii după criterii de ei ştiute, tocmai pentru că oamenii sunt complet diferiţi.

• Mă tem că am tendinţa de a considera normalul, anormal.

• Si tu şi eu suntem veşnici. Hai, să încercăm să încăpem amândoi în aceeaşi veşnicie!

• Meritul meu este acela de a nu fi eu cel care a descoperit ceva nou în lumea asta.

• Nu-l poţi leza pe Dumnezeu, ceea ce poţi face este, doar, să te rănesti pe tine însuţi.

• Un bine făcut, din tot sufletul, îl poate impresiona chiar pe diavolul însuşi.

• Ne-am complicat atât de mult încât a devenit complicată până şi reducerea la simplu.

• Nu cred că Dumnezeu mi-a dat trupul şi femeia ca să nu le iubesc.

• Viaţa nu-i o competiţie între noi, oamenii, ci o încercare, comună, de a-i arăta lui Dumnezeu că meritǎm.

• Scopul nostru nu mai este acela de a ne găsi mâncarea ci de a ne regăsi credinţa că nu mâncarea este ceea ce ne lipseşte.

• Postul nu este o corvoadă pe care ţi-o impui ci o bucurie pe care o descoperi.

• Starea de bine este regula, durerea este excepţia care confirmă această regulă.

• Nu trebuie să mă convingi să-mi schimb ideile ci să ţi le formulezi pe ale tale.

• Nu Dumnezeu este responsabil pentru lenea şi greşelile mele.

• Nu mă poţi umili pentru că nu-l poţi umili pe Dumnezeu din mine.

• Decăderea tuturor descendenţilor divinităţii s-a datorat încercării lor de a-şi păstra săgele şi nu cunoaşterea.

• Păgubit este hoţul, nu cel prădat.

• Nu mâncarea este un păcat ci nevoia de a mânca în exces.

• Concentrându-mă la tratarea unei boli sunt în pericol să nu văd pădurea din cauza copacului.

• Este mai bine să-ţi iei de multe ori câte puţin decât odată totul.

• Dacă moartea înseamnă somn, nu vreau, neapărat, să visez ci să mă trezesc tot EU.

• Nu vindecarea mea este importantă ci lecţia pe care am învăţat-o din această boală.

• Adevărul spus înainte de timpul lui este minciună pentru cei care-l aud.

• Nici o etapă a vieţii mele nu a fost mai frumoasă ori mai urâtă ci aşa cum trebuia să fie.

• Nu Dumnezeu ne pedepseşte, o facem noi înşine.

• Dacă-L iubeşti pe Dumnezeu, te iubeşti pe tine ca parte din El, credinţa este, doar, lipsa îndoielii că acestă dragoste este reciprocă.

• „Cine sunt eu să fac aşa ceva?" este întrebarea cea mai distructivă pentru om. Nu poţi avea îndoieli când faci ceva cu credinţă în Dumnezeu, Binele Absolut.

• Sunt lumină, parte din Dumnezeu, puterea universală, nemuritor în viaţa mea. Indoindu-mă pierd toate astea.

• Dumnezeu este în mine chiar dacă eu, per total, sunt imperfect.

• Descartes a crezut fără urmă de îndoială că îndoiala este baza gândirii şi gândirea baza existenţei. Eu mă îndoiesc de asta.

• Sunt oameni care cred, cu toată fiinţa lor, că nu cred în nimic.

• Triumful banului a însemnat declinul nobleţii.

• Dacă tu n-ai şi eu am, nu meriţi, dacă tu ai şi eu n-am, nu meriţi- o aserţiune de bancher.

• Ne mulţumim cu ideea că Dumnezeu ne iubeşte pe toţi şi uităm că trebuie să-i câştigăm aprecierea.

• Cei care s-au autointitulat slujitorii lui Dumnezeu, dacă n-au putut să-i copie puterea, au încercat să-i vândă misterul.

• Singura mea cale este aceea către Dumnezeu, căci Dumnezeu îmi va deschide lumea.

• Mândria mea de om este că sunt în stare să nu te mănânc ci să te chem să mâncăm împreună.

• Prietene, eu nu mă pot împopoţona cu ceea ce faci tu împreună cu Dumnezeu.

• Am impresia că unele drumuri duc spre nicăieri şi credinţa că nu există „nicăieri”.

• Dumnezeu nu este budist, hinduist, incaş, maiaş, creşin ortodox ori catolic ci Dumnezeul meu iubit.

• Când Hipocrat a recunoscut că „boala este omul”, a început declinul medicinii.

• Mă chinui să înţeleg un mister şi, când îl înţeleg, nu pot să-l împărtăşesc nimănui pentru că n-ar mai fi un mister.

• Eu cred că nu este un egoism să-mi găsesc propriul meu drum spre Dumnezeu pentru că fiecare are propriul lui drum şi nu poate invita pe nimeni să-l însoţească.

• Pot avea o idee pe care s-o vând altora fără s-o aplic eu.

• Când Dumnezeu iartă, cum pot eu să condamn?

• Timpul este ritmul vesniciei.

• Nu vezi monştri. Crezi că vezi monştri deci credinţa ta este greşită.

• Timpul real este cel în care-ţi plateşti ratele la bancă şi nu cel despre care spun cercetătorii că se contractă.

• Am condamnat, mereu, minciuna, ca să constat, cu stupoare, că, uneori, este o formă de armonie inter-umană.

• Dacă încercările date altora te afectează, implicit, este numai o problemă de adaptare.

• Să nu uităm că un despot luminat rămâne un despot.

• Apa trece, pietrele rămân, bolovanii se dizolvă.

• „Inţelege viaţa prin ea" este o dedicaţie primită de mine pe o Biblie.

• Tot ceea ce se întâmplă nu este provocat de mine ci mi se-ntâmplă mie(o idee din Cronicile Shannara).

• Sunt convins de ceea ce fac eu, nu de ceea ce fac alţii pentru mine.

• Eu sunt şi exist.

• Dacă şi Tu, Doamne, simţi, când îţi pângărim lumea, ceea ce am simţit eu după ce mi-au devastat hoţii casa, este de înţeles să ne pedepseşti.

• O boală cronică este compusă din mai multe episoade acute, pentru a te vindeca, este posibil să trebuiască să treci prin ele într-un drum invers.

• Expresia „mi-a luat Dumnezeu minţile" nu este adevărată din, cel puţin, două motive: unu, pentru că este adevărată expresia „mi-am pierdut minţile" şi, doi, pentru că Dumnezeu nu are ce face cu mintea ta.

• Este suficientă ură în lume, pentru a o mai spori şi eu.

• Apărarea cuvântului divin nu-ţi dă dreptul să condamni pe nimeni.

• Nu cred că Dumnezeu mă vrea plângăreţ şi cerşetor ci activ şi viu.

• Nu cred că este o dovadă de credinţă în Dumnezeu refuzul ajutorului celor din jur.

• Mă străduiesc să nu mai privesc încercările pe care mi le dă Dumnezeu ca pe nişte pedepse.

• M-am săturat să nu mi se îndeplinească previziunile politice.

• Sunt hotărât să nu mor de spaima morţii.

• Am pretenţia să înţeleg mersul omenirii şi nu-mi înţeleg propria nevastă.

• Nu-nţeleg de ce este esenţială prioritatea oului sau a găinii când este posibil ca, cele două, să fi apărut simultan: găina cu ou cu tot.

• Când casa mea modestă nu mai este în siguranţă, cum să cred că, lumea asta mare, este?

• Cei care au, nu preţuiesc ceea ce au, cei care nu au doresc să aibă ceea ce au primii pentru a nu preţui.

• După modelul lui Dumnezeu, vrem să ne odihnim, cu toate că nu noi am făcut lumea.

• Admitem că trebuie să dăm examene, în viaţă, pentru toate cele numai lui Dumnezeu îi cerem să ne accepte aşa cum suntem.

VARII

RADU

Poveste zen, adevărată

Cândva am întâlnit un om pe care-l chema Radu (din motive lesne de înţeles, nu-i dau şi numele de familie) care mi-a spus de ce s-a hotărât să-şi cheltuiască banii călătorind şi bucurându-se de viaţă.

Omul nostru lucra în domeniul aviaţiei de călători, banii nu erau o problemă pentru el dar a aflat că suferă de o boală incurabilă şi a început periplul prin spitalele cele mai renumite din lume pentru a afla de fiecare dată că era condamnat la moarte.

Obosit de căutări a hotărât să facă o ultimă încercare la o clinică din Londra, unde a primit acelaşi rezultat şi, demoralizat, se îndrepta către aeroport, să vină acasă pentru a-şi pregăti moartea.

În drum, a văzut, pe firma unui magazin chinezesc inscripţia “vindecarea oricărei boli” şi, în marea lui disperare, a intrat şi şi-a spus povestea chinezului de la pupitrul

de primire. I s-a spus să aştepte şi a fost chemat un alt chinez, care nu ştia englezeşte şi a repetat povestea bolii lui tradusă de primul.

Răspunsul a fost că se poate vindeca dar că trebuie să rămână, în Londra, săptămâna aceea. Preţul cerut a fost modic şi, pentru că putea, omul nostru, a rămas şi a urmat acel tratament, mai mult în disperare de cauză decât cu încredere.

S-a-ntors acasă şi şi-a făcut un nou control medical amănunţit în urma căruia a aflat că este vindecat.

A repetat controlul, cu acelaşi rezultat.

Nu-i venea să creadă dar starea lui spunea acelaşi lucru.

S-a hotărât să se-ntoarcă la Londra să mulţumească vindecătorului şi, poate, să-l recompenseze cumva pentru că, acum, preţul cerut i s-a părut infim.

A făcut-o.

A găsit locul, a intrat şi şi-a spus păsul, rugând să-l vadă pe vindecător pentru a-i mulţumi personal.

Raspunsul a fost: ”Maestrul este în China, a fost aici numai în săptămâna aceea.”

Scrisoare de la soția mea

Dragul meu,

Să nu striveşti „corola de minuni a lumii”!

De ce s-o faci? De ce să omori copilul din mine? Pe „alintatul” ăla? De ce?

Nu pot să devin după chipul şi asemănarea ta, întrutotul. Nu e o familie normală cu doi johni în ea!

După cum ştii, eu convertesc informaţiile şi-mi configurez lumea după sentimente şi senzaţii. Are o denumire percepţia asta dar am uitat-o.

Am trăiri şi sentimente care mă zbuciumă lăuntric. Eu m-am obişnuit cu ele. Intr-adevăr, când sunt frici, temeri, ele mă consumă si devin obositoare. Dar asta-i o altă tema de discuţie.

Acum, vreau să-ţi spun că nu mai înţeleg nimic. Pe cine pedepseşti tu şi cui faci dreptate?? Care-i a mea?

Dacă mă pedepseşti, să ştii că nu faci bine. Nici mie şi nici ţie.

Dacă-mi faci dreptate cum crezi tu, nici aşa nu-i bine pentru că, în dreptatea ta, e o altă pedeapsă, tot pentru mine.

Uite cum facem. Accept să nu mergi cu mine pentru... motivele care le-ai zis tu... Aşa eşti OK!

Si, după treaba asta, te invit să mergi cu mine pentru că, după toată ziua asta nebună, dacă plec singură, e ca şi cum... aş pleca... singură.

Vreau să ne bucurăm, împreună, de soarele şi apa şi pământul şi florile şi gândacii şi... ce-om mai găsi pe-acolo.

Nu strica un început de amintire pe care s-o împărţim, peste timp...

Am să încerc, nu promit, să mă disciplinez şi, în mod special, să-mi bat firea mea impulsivă(oare chiar aşa o fi? chiar toată?) ca să nu mă mai apuce năbădăile când văd „pata de cerneală pe caiet".

Aici, probabil, am să-mi caut un ajutor pentru că, uneori, nu-mi pot ţine în frâu furia, supărarea, tristeţea şi mă apuc de păzit cada, după cum ai văzut. Nu-i normal dar situaţiile extreme, poate cele pe care le consider eu nedrepte, mă determină să reacţionez aşa.

Tu, acum, poate vrei să faci bine, că aşa ai spus aseară(că de ce nu am urmărit intenţia bună şi am văzut numai „forma" nepotrivită) dar esti sigur că, în binele tău, nu este şi un rău? Si că „ binele" se pierde în transferul de energie dintre noi, poate lovindu-se de încăpăţânarea mea, şi, la mine, ajunge, doar, răul?

Nu cred că asta-ţi doreşti.

Eu, în nici un caz.

Vreau senzaţia de relaxare, bucurie, gâlgâitul din stomac, căldura din inimă, umezeala din ochi dar, de bucurie, vreau încrederea, forţa, entuziasmul şi creativitatea pe care le simt când sufletele noastre se ating.

Nu vreau tristeţea, supărarea, ghemul din stomac, apatia, disperarea, furia, deznădejdea, gâlgâitul de plâns şi dorinţa de nefiinţă de atunci când e altfel.

Si nu ucide copilul din mine!... Si pa, că prea te foieşti pe-aici...

Apropos, am două bilete de avion.

Ce zici, zburăm cu îngerii?

Am răspuns „DA" şi am plecat, împreună dar nimic nu are importanţă afara de scrisoarea asta care demonstrează că tot ceea ce eu consider raţional şi corect poate fi simţit altfel chiar de femeia mea iubită.

De data asta mi-a fost mai greu fără tine. M-am tot întrebat de ce? Si singurul răspuns care mi-a venit a fost acela că poate nu mai sunt așa ignorantă.

Aștept să vii.

Dragă, mamă

Probabil că m-ai urât din momentul în care m-ai născut, poate de când ai rămas gravidă şi nu pot să te condamn căci erai prea tânără şi fuseseşi prea lovită.

Toată viaţa noastră a fost o luptă.

M-ai înrăit aşa cum l-am înrăit eu pe Azorel şi-acum ar trebui să mă-mpuşti pentru că nu sunt de acord cu tine.

Dar eu, de când mă ştiu am fost: „contra", „ ca neoa-

menii”(eu susţineam că sunt „necaneoamenii”), „ai făcut ce-ai vrut”, „ nu m-ai ascultat”, „ dacă nu eram eu ajungeai un ratat”, „eu te-am făcut, eu te omor”(clasică), „ noroc de mine că m-am sacrificat să te dau la facultate”, ”măgar”(eu îţi spuneam „măgaucă”), „ ţi-ai bătut copilul cu cravaşa”, „ ai grijă să nu superi fata”, „să nu-mi vină vreuna gravidă la uşa mea” etc. aşa că am rămas cu inaptitudinea de a putea fi de acord cu cineva.

RECUNOSC:

- sunt un fel de „Gică contra”;
- nu, nu-s ca toţi oamenii deşi mă străduiesc să devin;
- am făcut ce-am vrut şi sunt fericit şi mi-aş trăi viaţa de la capăt, oricând, tot cu tine ca mamă;
- am fost, uneori, un derbedeu şi nu cred c-a fost tocmai rău;
- ai contribuit foarte mult să mă determini să dau examen(„nu vrei facultate, califică-te la locul de muncă să poţi să te-ntreţii”) şi mulţumesc pentru ajutorul cu bani din timpul facultăţii;
- am fost, de multe ori, mai mult decât măgar, chiar dacă nu când ai spus tu;
- mi-am lovit copilul cu cravaşa dar numai o dată, peste fund, pentru că a minţit şi trebuia să afle că „Sfântul Nicolae” are limba de foc;
- am băut şi chiar m-am îmbătat şi tare aştept s-o fac iar pentru că băutura îmi dă o stare de graţie şi mă face să iubesc tot împrejurul iar mie-mi place să iubesc;
- am supărat multe fete dar, mai toate, ,m-au iertat”; (am zis mai toate)
- N-A VENIT NICI UNA GRAVIDA LA USA TA chiar dacă au mai fost prin casă cu sau fără ştire.

Necazul tău este că ne crezi pe toţi vinovaţi pentru viaţa pe care ai avut-o.

NU!

- Nu te-am dat eu de suflet(spre înfiere) şi nici n-am ales-o pe bătrână.

- Nu te-am măritat eu cu tata.

- Nu te-am obligat eu să stai cu tata şi cu mine dacă nu ne iubeai nici pe unul.

- Nu te-am împiedicat eu să faci şcoala începută, cu toate că, poate, te-am stânjenit, cumva.

- Nu te-am împiedecat să ai prieteni.

- Nu te-am împiedecat să scrii şi să publici poezii, nici nu te-am ajutat pentru că nu poţi ajuta pe nimeni în treaba asta.(Sau aşa cred eu.)

- Nu te-am împiedecat să ai un serviciu care să-ţi placă.

- NU TE-AM IMPIEDECAT SA TRAIESTI CI AM INCERCAT SA TE AJUT S-O FACI CAT MAI FRUMOS. (Poate n-am încercat îndeajuns dar nu prea mă pricepeam şi nici acum nu-s expert.)

- V-am încurajat să plecaţi acolo unde puteaţi câştiga mai mulţi bani şi mai confortabil şi-am rămas fără casă la douăzeci de ani dar nu-mi pare rău.

- Am fost aproape când am putut. (Nu aşa des cum ai fi vrut.)

- V-am ajutat cum am putut(m-aţi ajutat şi voi şi nu există recunoştinţă mai mare ca a mea.)

- Am trăit cât de cinstit şi curat am putut în lumea asta contradictorie aşa cum o fac şi acum.

- Am iubit şi iubesc oamenii, animalele, plantele şî tot ce-i viaţă, deci, şi viaţa mea.

- Vă iubesc şi pe voi şi pe toţi din familie aşa cum m-ai învăţat(Copiii se pupă în somn că, altfel, fac coarne.)

- Imi iubesc nevasta (le-am iubit pe toate), copilul ei ca şi pe copilul meu.

IN CONCLUZIE: NU SUNT UN FIU PERFECT DAR ALTUL N-AI!

Sper să fii de acord să-ţi dau nişte sfaturi:

- Nu mai condamna toată lumea pentru ceea ţi-au făcut ţie mama ta şi mama ta adoptivă.

- Sfinţii iubesc şi ajută oamenii, nu cer să fie lăudaţi. Nici Dumnezeu n-o cere.

- Sfinţii iartă.

- Viaţa ne-a fost dată cu bune şi cu rele şi trebuie trăită aşa.

- Dacă ştii mai mult decât alţii, spune-le cu dragoste şi n-aştepta recunoştinţă aşa cum n-aşteptai de la mine. Si ei sunt copii.

- Si, ultima pe listă dar nu cea de pe urmă, iartă-mă şi pe mine că-s sânge din sângele tău şi m-ai purtat în pântece. Cu toate păcatele mele, eu te iubesc la fel ca pe tata.

Nu cred că-ţi voi da vreodată scrisoarea asta de-aceea ţi-am spus „tu" şi nu „mata" şi, crede-mă, că nu pot să te ajut căci încerc să m-ajut pe mine şi asta-mi ocupă toată viaţa.

Eu

Părinte

Nu-nţelegeam cum l-a găsit Mevlana(acel vestit Rumi despre care vorbea Coşbuc) pe Dumnezeu, în sine. Spunea că l-a căutat peste tot în lume şi l-a găsit în sufletul său.

Dumnezeu este în noi. Misterul este cum se face că este în noi şi în afara noastră în acelaşi timp dar Dumnezeu este un mister şi acceptarea acestui lucru face orice posibil.

Noi nu-l căutăm pe Dumnezeu ci propria noastră împlinire împreună cu El.

Iată de ce trebuie să învăţăm să trăim împreună.

Să trăim împreună cu corpul nostru, cu mintea noastră, cu sufletul nostru şi cu Dumnezeul nostru din care s-ar putea să constatăm că vom mai desprinde infinite entităţi

despre care nu ştiam că ne compun pe parcursul mai bunei cunoaşteri de sine.

Abia aşa vom învăţa să trăim împreună cu semenii noştri.

Da, dragul meu, Părinte, numai unitatea ne dă accesul la împlinire şi numai credinţa în noi şi în puterea noastră ca unitate ne va duce la acea împlinire pe care o căutăm.

Ai dreptate că nu ştim cum arată dar nu este neapărat să ştim ci să facem exerciţiul credinţei în ceea ce este neştiut pentru că, repet, Dumnezeu este un mister, în consecinţă neştiut.

Ui-te, Budha nu este un zeu suprem, este un fel de Profet Mahomed.

Il vrem pe Hristos, Dumnezeu şi l-am unit cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt dar eu l-am perceput ca pe un învăţător.

Oare crucificarea lui nu este o pedeapsă pentru încercarea de a da lumii cunoaşterea care excedea stadiului ei evolutiv?

Nu este,oare, pedeapsa pentru dezvăluirea cunoaşterii înainte de vreme, ca aceea a lui Prometeu?

Considerăm o rugăciune ca fiind puternică, dacă o repetăm de multe ori. Repetarea acelei rugăciuni nu este ca să ne audă Dumnezeu ci ca să ne intre nouă mai bine în cap ce trebuie să facem.

De aceea eu zic să ne rugăm mai puţin şi să ne închinăm mai mult, să mulţumim pentru ce ni se dă şi să facem ceea ce trebuie.

Spuneau unii că o să am de muncă mai mult şi le-am replicat că asta-i cea mai mare bucurie pe care o pot avea, să am ce face mereu, pentru că starea de nelucrare ne obişnuieşte cu moartea.

Prea multa gândire este o stare ne nelucrare a trupului şi, implicit, moartea acestei componenete a întregului.

Nu cred că-mi mai este frică de moarte dar mă gândesc

la ea ca fiind o ratare a scopului vieţii mele care este atingerea veşniciei şi a neuitării de mine în viaţă şi în trupul meu drag care ştie să renască din fiecare celulă chiar moartă.

Slabă consolarea că aş putea muri încercând.

Incerc să-i înţeleg pe cei care resping toate invenţiile tehnice ale omenirii pentru că tehnica este iadul nostru care încearcă să distrugă misterul si să pună jaloane în spaţiu şi timp dar, în acelaşi timp, este izvorul utilităţii inventatorilor, care, altfel, simt că ar muri definitiv.

Iţi dai seama ce trist poate fi să-ţi concepi moartea ca fiind definitivă?

Iţi dai seama cum nu mai are sens viaţa lor?

Aşa îi putem înţelege şi privi cu milă.

De milă au ei nevoie?

Nu ştiu. Dar ştiu că au nevoie de înţelegerea noastră nu de acordul nostru.

Dar mila este înţelegere plus compasiune.

Mă gândeam, la un moment dat, cum se face că, pentru mine, ai fost atât de bun că te-am numit Moş Crăciun, la fel ce bun ca tata pe care toţi l-au numit „Bunu'"?

Cum de m-ai acceptat cu toată impertinenţa mea şi toate ideile mele nebuneşti, cum ai putut să mă binecuvântezi când, după toate criteriile, eram un imens păcătos?

De asta să te fi iubit?

Nu, nu cred.

Uneori, mă-ntreb cum ar arăta Hristos, dacă s-ar întoarce pe Pământ, cum arată Dumnezeu-Tatăl?

Eu cred că ar fi ca voi, ca tine şi ca tatăl meu.

Tată

Iţi scriu, şi ţie, pentru că trebuie să-ţi scriu.

E de datoria mea să-ţi spun că, după şapte ani de când

ai plecat dintre noi, tot te respect enorm şi te iubesc.

Zâmbetul tău a luminat lumea şi mă bucur că asta n-o spun doar eu ci toţi cei ce te-au cunoscut şi te-au numit BUNU'.

Lumânarea ta arde, şi acum, pe sobă. Dar lumânarea ştiu că nu arde numai pentru tine pentru că, generos cum eşti, n-ai putea păstra ceva numai pentru tine.

Ti-am spus, în viaţă, tot ceea ce era de spus sau, dacă nu ţi-am spus, nu mai are rost să-ţi spun, acum îmi rezerv bucuria de a simţi, pentru tine, tot ceea ce este de simţit.

Iţi mulţumesc pentru că eşti tatăl meu şi vei fi, veşnic.

Iubito

Dragostea carnală dintre bărbat şi femeie este cea mai mare minciună a lumii.

Cum s-au sfârşit toate marile iubiri?

Romeo şi Julieta. Morţi înainte de a fi putut deveni doi soţi anoşti.

Dacă nu există legătura între suflete, între minţi, nu există nimic.

Vreau să ştii că, această casă ne-a fost dată nu ca să o stăpânim ci ca să ne arate drumul.

Nu noi trebuie să schimbăm grădina ci ea trebuie sa ne schimbe pe noi. Trebuie să ne-nveţe cum să fim cu adevărat ai pământului. Să mai ştii că o plantă sălbatică sau un animal pe care toţi îl alungă va fi mai recunoscător pentru mâncare si apă decât cel învăţat cu acestea.

Aşa şi oamenii.

Copiii noştri ne sunt mai puţin recunoscători decât cei străini pentru ceea ce le dăm pentru că li se pare că este cuvenit.

Iată de ce taie tatăl viţelul cel gras la întoarcerea fiului

risipitor. Acesta a învăţat să preţuiască, cel rămas ştie, doar, să aştepte moartea înaintaşului său ca să moştenească totul.

Cel umblat prin lume a văzut cât de uşor se transformă TOTUL IN NIMIC.

Copiii apreciază mai puţin cel mai mare sacrificiu făcut de părinţi decât cel mai mic serviciu făcut de un străin. Asta ne arată că am fost concepuţi ca o structură socială şi nu individuală sau familială.

Viaţa este viteza cu care trăim. Viteza cu care atingem nişte obiective impuse. Soluţia, ca s-o prelungim, este fie să încetinim cursa, fie să atingem cât mai multe obiective prestabilite, adică să avem cât mai puţine ratări şi să descoperim, mereu, obiective noi si acceptate de Dumnezeu ca fiind pentru cursa noastră.

Tata nu poate muri până nu-şi mai îndeplineşte un obiectiv impus.

Cine poate şti care este acesta?

Poate-i împăcarea mea cu mama.

Poate altceva legat de mama.

Poate altceva, altceva... Dar nu cred că va muri până când nu se va realiza şi noi nu vom şti decât că a murit.

Oamenii virtuoşi au foarte puţine nevoi, nu pentru că dispreţuiesc viaţa ci tocmai pentru că ştiu că tot ceea ce este în lumea asta este al lor şi nu-şi iau decât ceea ce le trebuie azi. Asta ne învată chiliile de la Aluniş. Cred că, mai presus de toate, am învăţat că ceea ce posedăm peste limita strictului necesar este lux.

Ai să mă-ntrebi dacă umilinţa slujitorilor lui Dumnezeu din zilele noastre este alta, dacă s-a schimbat noţiunea de a fi sărac şi curat ca Hristos.

Mulţi clerici ar trebui să vadă chiliile părăsite din Munţii Buzăului dar nimeni nu-i poate judeca şi condamna decât cel căruia i-au jurat credinţă şi supunere.

Focul viu ne-a impresionat cu istoria lui venită din stră-

fundul pământului şi ne-am temut dar nu trebuie să urâm focul sau apa sau aerul ci să mergem în sensul lor.

Forţele naturii sunt bune dar noi le dăm semnificaţii rele.

Dacă nu ne-am fi pus speranţele în omul acela ci în frumuseţea locurilor, nu am mai fi fost dezamăgiţi de a doua vizită la focul viu.

Ce-a mai făcut focul viu pentru noi?

Ne-a dat nişte clipe minunate în care am fost uniţi şi am arătat că suntem o familie adevărată.

Ce vrem mai mult?

Pentru noi, focul viu a fost o piatră de încercare şi ne-a arătat cine suntem: un Ciumpalac, Mami şi John care stau împreună şi la greu.

DESPRE SURSA GRIJILOR

Despre sursa grijilor

Vai de mine, moare mama!
De la cine mai iau dulceaţă de zmeură și prăjituri?
Vai de mine, a murit mama!
Nu mai luam nimic de la ea dar urmez eu.
A murit tata.
Doamne, câte au rămas de făcut, în urma lui!

Trupului meu

Ţi mulţumesc că m-ai purtat prin viaţă,
cu spaimele și gândurile mele,
cu dragostea și zborul către soare,
pe-atâtea drumuri paralele
ce le-ai adunat în picioare.

Iti mulţumesc că nu m-ai lăsat să mă surp,
când n-am mai știut cine sunt
și nu m-ai uitat, la nevoie,
din fașă, la părul cărunt,
din Rai, la Arca lui Noe.

Ţi mulţumesc pentru toate,
îţi mulţumesc, dragul meu,
și pentru cele uitate
îţi mulţumesc, că ești eu!

Seth

Am un băiat minunat,
frumușel dar alintat,
care merge crăcănat
și încruntat.

E sprinten și vioi,
c-un nas plin de noroi,
mereu pus pe război,
cu sacul de gunoi
și cu fiecare din noi.

Am un băiat cu nume de zeu
și este floarea sufletului meu.
Mă privește, mereu,
până-n străfundul lui “eu”.

E plin de sentimente,
exprese ori latent,
de priviri atente
și gesturi neglijente

Am un băiat ca un vis,
visat cu un ochi deschis.
Mă duce în Paradis
și mă coboară-n abis,
așa cum am scris.

Am un băiat minunat,
pe care Dumnezeu mi l-a dat
ca să-mi dea cel mai bun sfat
printr-un simplu lătrat.

Te chem

Te chemam, Doamne, să tăcem împreună,
Hai să râdem, de asta, ca de o glumă bună.
Vino, să stăm la taifas,
Despre ceea ce-a fost și ce-a mai rămas,
Despre ceea ce va fi să fie
In trecut și în veșnicie,
Despre cum ai făcut ceea ce o să faci,
Despre motivul pentru care taci,
Despre mine și ceea ce fac,
Despre cât sunt de bogat, când sunt sărac,
Despre infinit și despre eternitate
In care numai TU le așezi pe toate,
Despre cum, în imensă, dragostea Ta,
Are loc fărâma asta de viaţă, a mea,
Despre dacă eu sunt, despre dacă Tu ești
Să spunem milioane de povești,
Să vorbim, Doamne, glumeţ ori serios
Despre cum totul poate fi frumos
Si, dacă Tu vei numi asta Rai,
Te rog, Doamne, înapoi să mi-l dai.

Dumnezeu-Cuvântul

Dumnezeu a izvorât, din Sine,
înţelepte, vorbe divine:
foamei i-a răspuns cu hrană,
frigul l-a învins cu-o blană,
oboseala cu odihnă
şi neliniştea cu tihnă,
setea a stins-o cu apă,
pentru câmp a dat o sapă
şi, uite-aşa, pentru toate cele,
ne-a dat cuvinţele.
Iar, când ne-a pus împreună,
noi am inventat cuvântul minciună.

Mă doare

Mă doare să ştiu că ştiu că mă doare
când văd, mânjit, cerul şi apa din mare,
când văd cum se-ndoaie copacii şi mor,
când arde zăpada de parcă-ar fi clor,
când aerul nu ne mai hrăneşte plămânii
şi pâinea nu mai are gustul pâinii.
Mă doare să ştiu că ştiu că mă doare
când ştiu că pot muri ca o simplă-ntrebare.

CUPRINS

Dialog cu Iuda ..... _5

Reducerea la simplu.....13

Varii.....94

Radu. Poveste Zen adevărată.....95

Despre sursa grijilor.....107